

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
ธัญชนก แสงส่ง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

พฤษภาคม 2549

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ของนักศึกษาศาสนาอันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
รณชนก แสงส่ง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
พฤษภาคม 2549

ธัญชนก แสงส่ง. (2549). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์ ดร. ไพบุลย์ อาชารุ่งโรจน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร 2 ด้าน คือ ด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน บุคลิกภาพและทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านปัจจัยสิ่งแวดล้อม ได้แก่ แหล่งข้อมูลที่ได้รับ ความต้องการของตลาดแรงงานและความคาดหวังของผู้ปกครอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (M.B.A.) สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 402 คน จาก 6 สถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างโดยการทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นคู่ใช้ Least Significant Difference (LSD) และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรม SPSS for Windows Version 11

สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่มีเพศ , อายุ , อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. คะแนนบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านการพัฒนาตนเอง มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ เมื่อนักศึกษาที่มีคะแนนบุคลิกภาพ ไปทางลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ (ลักษณะบุคคลที่มีความทะเยอทะยาน ชอบแข่งขัน แข่งขันกับเวลา อดทนต่ำ) มากขึ้น ก็จะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเองมากขึ้นด้วย

3. ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านการพัฒนาตนเองและด้านอาชีพ มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ เมื่อนักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ดีมากขึ้น ก็จะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเองและด้านอาชีพมากขึ้นด้วย

4. นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสังคมและด้านสถาบันที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ความต้องการของตลาดแรงงานมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านอาชีพ มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ เมื่อนักศึกษามีความคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานมากขึ้น ก็จะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านอาชีพมากขึ้นด้วย

6. ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านการพัฒนาตนเองและด้านสังคม มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ เมื่อนักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวผู้ตอบแบบสอบถามมากขึ้น ก็จะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเองและด้านสังคมมากขึ้นด้วย

FACTORS AFFECTING MOTIVATION FOR FURTHER STUDYING MASTER DEGREE
OF BUSINESS ADMINISTRATION OF STUDENTS IN PUBLIC UNIVERSITY
IN BANGKOK METROPOLITAN AREA

AN ABSTRACT
BY
THUNCHANOK SANGSONG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Business Administration degree in Management
at Srinakharinwirot University

May 2006

Thunchanok Sangsong. (2006). *Factors Affecting Motivation for Further Studying Master Degree of Business Administration of students in Public University in Bangkok Metropolitan Area*. Master's Project., M.B.A.(Management). Bangkok: Graduate School. Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assoc.Prof. Paiboon Archarungroth.

The purposes of this research were to study the factors affecting motivation for further studying Master Degree of Business Administration of students in Public University in Bangkok Metropolitan Area. These factors were divided into 2 aspects. First aspect were personal factors ; namely gender, age, occupation, average income per month, personality and attitude towards studying in Master Degree of Business Administration. Second aspect were environmental factors ; namely source of information, job market demand and parent's expectation.

Sample of this research were 402 students studying Master Degree of Business Administration from 6 Public Universities in Bangkok (Ramkhumkheang University, NIDA, Kasetsart University, Thammasat University, Jurarongkron University, Srinakharinwirot University). The questionnaire was used as the tool to collect data. The statistics used for analyzing data were percentage, mean, standard deviation, t-test, One-Way Analysis of Variance, Least Significant Difference (LSD) and Pearson Product Moment Correlation Coefficient. The analysis was processed by SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Window Version 11.

The results were as follows :

1. Gender, age, occupation and average income per month did not affect motivation for further studying Master Degree of Business Administration.
2. The personality score was statistically and positively correlated with motivation for further studying Master Degree of Business Administration in Self development aspect at significant level of 0.05. That is, if students had higher personality score (towards Type A), they would had higher motivation for further studying Master Degree of Business Administration in Self development aspect.
3. The attitude towards studying Master Degree of Business Administration was statistically and positively correlated with motivation for further studying Master Degree of Business Administration in Self development and Vocational aspects at significant level of 0.05. That is, if students had higher attitude towards studying Master Degree of Business Administration, they would had higher motivation for further studying Master Degree of Business Administration in Self development and Vocational aspects.
4. Source of information affected motivation for further studying Master Degree of Business Administration in Social and Institute aspects at statistically significant level of 0.05.

5. The job market demand was statistically and positively correlated with motivation for further studying Master Degree of Business Administration in Vocational aspect at significant level of 0.05. That is, if students had higher concerns about job market demand, they would had higher motivation for further studying Master Degree of Business Administration in Vocational aspect.

6. The parent's expectation was statistically and positively correlated with motivation for further studying Master Degree of Business Administration in Self development and Social aspects at significant level of 0.05. That is, if students had higher acknowledgement in parent's expectation, they would had higher motivation for further studying Master Degree of Business Administration in Self development and Social aspects.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก นิสิตนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ อันได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และสถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) ที่กรุณาช่วยตอบแบบสอบถามได้จนครบตามจำนวนที่ต้องการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ไพฑูลย์ อาชารุ่งโรจน์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่ได้ เสียสละเวลาอันมีค่านับตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการ จนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ในการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง อันเป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่าง สูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์ และอาจารย์ สิทธิฐาน ชูทรัพย์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือ รวมทั้งที่ได้กรุณา มาเป็นคณะกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ให้คำแนะนำและพิจารณาสอบปากเปล่าสารนิพนธ์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ในภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และคณาจารย์ในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่ง สอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ที่เป็นประโยชน์ยิ่งแก่ผู้วิจัย

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ บิดา มารดา สมาชิกทุกคนในครอบครัว และเพื่อนๆ ที่เป็นกำลังใจ ในการศึกษาให้ความช่วยเหลือพร้อมกับคำแนะนำที่ดีมีคุณค่า ทำให้ผู้วิจัยสามารถจัดทำวิจัยฉบับนี้ สำเร็จ ลุล่วงได้เป็นอย่างดี

ธัญชนก แสงส่ง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ.....	9
แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ.....	15
แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา.....	16
บุคลิกภาพ.....	18
ทัศนคติต่อการเรียน.....	20
แหล่งข้อมูลที่ได้รับ.....	22
ความต้องการของตลาดแรงงาน.....	22
ความคาดหวังของผู้ปกครอง.....	23
การจัดการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.....	23
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
3 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	28
การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	28
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	72
ความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	72
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	77
อภิปรายผล.....	86
ข้อเสนอแนะ.....	89
บรรณานุกรม.....	91
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	96
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย.....	105
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแบบสอบถาม.....	113
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	115

บัญชีตาราง

ตาราง

	หน้า
1 ข้อมูลการดำเนินงานของบัณฑิตที่จบจากสถาบันอุดมศึกษาจำแนกเป็นสาขาวิชา.....	22
2 รายงานการศึกษานักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทั้งหมดจาก สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ปีการศึกษา 2548 จำแนกตามมหาวิทยาลัย.....	25
3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถาบันอุดมศึกษา.....	30
4 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลด้านประชากรศาสตร์.....	42
5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ด้านบุคลิกภาพ และด้านทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.....	44
6 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละของบุคลิกภาพ.....	44
7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิตด้านความคิด.....	45
8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิตด้านความรู้.....	46
9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิตด้านความแน่วแน่มที่จะแสดงพฤติกรรม.....	46
10 จำนวนความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านแหล่งข้อมูลที่ได้รับ.....	47
11 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยสิ่งแวดล้อม ด้านความต้องการของ ตลาดแรงงาน และด้านความคาดหวังของผู้ปกครอง.....	48
12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของผู้ปกครอง รายข้อ.....	48
13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิตทั้ง 4 ด้าน.....	50
14 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเอง.....	51
15 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิตด้านสังคม.....	51
16 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิตด้านอาชีพ.....	52
17 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิตด้านสถาบัน.....	53
18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำแนกตามเพศ.....	54

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
19	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำแนกตามอายุ.....	56
20	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำแนกตามอาชีพ.....	57
21	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	59
22	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนบุคลิกภาพกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.....	60
23	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิตกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.....	62
24	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำแนกตามแหล่งข้อมูลที่ได้รับ.....	64
25	เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามแหล่งข้อมูลที่ได้รับ.....	65
26	เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านสังคมเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามแหล่งข้อมูลที่ได้รับ.....	66
27	เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านสถาบันเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามแหล่งข้อมูลที่ได้รับ.....	67
28	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการของตลาดแรงงานกับแรงจูงใจ ในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.....	68
29	การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังของผู้ปกครองกับแรงจูงใจ ในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.....	69
30	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	71

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เครื่องมือที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง คือ การศึกษา เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองด้านต่าง ๆ ตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาการของชีวิต ตั้งแต่แรกเกิด การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ที่จะดำรงชีพ และประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข หากประเทศจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงจะทำให้พลเมืองมีคุณภาพ รวมเป็นพลังสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาประเทศ อันจะทำให้สามารถสร้างไว้ซึ่งความเจริญมั่นคงและพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น

นอกจากนี้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้กรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะปานกลาง ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ระยะยาว และมีการดำเนินการต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ในด้านแนวคิดที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” ในทุกมิติอย่างเป็นองค์รวม และให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านตัวตน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างระบบบริหารจัดการที่ดี ให้เกิดขึ้นในทุกระดับ อันจะทำให้เกิดการพัฒนายั่งยืน ที่มี “คน” เป็นศูนย์กลางได้อย่างแท้จริง การพัฒนาคนให้มีคุณภาพและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง โดยมีการปฏิรูปการศึกษาให้ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป สามารถคิดเป็น ทำเป็น รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

สถาบันอุดมศึกษาจึงมีความสำคัญสอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ในการศึกษาระดับสูงที่สังคมมอบหมายให้ทำหน้าที่พัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพ สามารถคิดเป็น ทำเป็น รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อความก้าวหน้าของเศรษฐกิจและสังคม มุ่งสร้างสรรค์กำลังคนในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนาประเทศและสอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

การศึกษาในระดับมหาบัณฑิตนี้ เป็นการศึกษาขั้นสูงที่เป็นการศึกษาต่อเนื่องมาจากการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา เพื่อให้ผู้เรียนมีความเป็นนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง บุคคลที่มีความต้องการการศึกษาในระดับสูงนี้เป็นบุคคลที่มีความต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้ และยกระดับมาตรฐานการทำงานของตนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยการเพิ่มพูนทักษะความรู้ ความสามารถในการแก้ปัญหา (พิมพรรณ รังสิกรพุม. 2525 : 77)

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (Master of Business Administration) ได้ตระหนักถึงการผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถสูงในด้านบริหารธุรกิจ และเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาธุรกิจต่าง ๆ ทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทาง

สังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงกับภาคธุรกิจเอกชนและนโยบายของรัฐ และเพื่อสนองตอบต่อความต้องการนักบริหารธุรกิจในระดับนี้ซึ่งมีมาก หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตจึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสูงในด้านบริหารธุรกิจ ที่มีจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมเหมาะสมกับความต้องการของภาคธุรกิจ เพื่อให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ปัญหาแก้ปัญหา โดยนำวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ในการแก้ปัญหาธุรกิจในสถานการณ์ต่างๆ ตลอดจนเพื่อให้บัณฑิตนำวิชาการและเทคนิคสมัยใหม่ประกอบกระบวนการตัดสินใจให้ถูกต้อง โดยเน้นให้เป็นผู้ประกอบการและเป็นผู้จัดการธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศและเพื่อเปิดโอกาสทางการศึกษาและบริการสังคมในงานวิชาการระดับสูง ในรูปของการวิจัย หรือจัดทำโครงการส่งเสริมงานวิชาการตามสภาพธุรกิจในปัจจุบัน มหาบัณฑิตของคณะบริหารธุรกิจจะเป็นผู้ที่ได้รับการหล่อหลอมให้มีความพร้อมในด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม และความมั่นใจ ในการสร้างความเจริญก้าวหน้า ให้แก่สังคมโดยส่วนรวมและตนเอง ดังนั้นการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เป็นหลักสูตรที่เปิดสอนแทบทุกสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สาขาวิชานี้มีผู้สนใจเลือกเข้าศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก โดยในแต่ละปีการศึกษามีผู้ที่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นทุกปี แต่ก็สามารถรับเข้าศึกษาต่อได้ไม่เพียงพอกับความต้องการ

การศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แต่ละคนอาจมีเหตุผล มีแรงจูงใจแตกต่างกันไป ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากความต้องการของผู้เรียนเอง ต้องการได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่ม เพื่อนำไปพัฒนางานในหน้าที่ให้เจริญก้าวหน้า ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพเพื่อการสอนโดยตรง ต้องการเรียนสำเร็จได้รับใบปริญญาเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาเพื่อนำไปประกอบการแสวงหาความก้าวหน้าและความมั่นคงในชีวิตการทำงาน และความต้องการของครอบครัวเพื่อความมีเกียรติยศชื่อเสียง ต้องการเป็นบุคคลที่มีคุณค่าทางสังคม และความก้าวหน้าของผู้ทำงานด้านธุรกิจ ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาวิเคราะห์เหตุจูงใจในการศึกษาต่อและแสดงข้อคิดเห็นไว้ว่า แรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันตามวัย ฐานะ โอกาส และปัจจัยอื่นๆ อีกหลายด้าน (ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. 2526 : 32-35) ส่วนหนึ่งมาจากความต้องการของผู้เรียน ส่วนหนึ่งมาจากค่านิยมในปริญญา (พจน์ สะเพียรชัย. 2526 : 8) รวมทั้งต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและความรู้เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น (ปฐม นิคมานนท์. 2528 : 321)

จากแนวคิดดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานครว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรนี้ ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าผู้ที่เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต อาจมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจแตกต่างกันไป ปัจจัยอะไรที่มีเหตุผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษา ทั้ง ๆ ที่การศึกษาต่อนั้นต้องเสียเวลา และค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก

ซึ่งผลจากการศึกษานี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งการปรับปรุงเนื้อหาวิชาการสอน นอกจากนี้แล้วข้อมูลยังเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารการศึกษาของมหาวิทยาลัยในการวางแผนรับนักศึกษาต่อไป นำไปใช้ในการประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาเข้าเรียนมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ บัณฑิตส่วนบุคคล และปัจจัยสิ่งแวดล้อมในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตจำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และแหล่งข้อมูลที่ได้รับ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพ ทักษะต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ความคาดหวังของผู้ปกครอง และความต้องการของตลาดแรงงานกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์สำหรับสถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เกี่ยวข้อง สำหรับใช้ในการประชาสัมพันธ์ชักจูงให้นักศึกษาเข้ารับการศึกษ และใช้ประกอบการพิจารณาในการรับนิสิตเข้าศึกษาต่อ
2. เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข การจัดการศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด
3. นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนด้านการศึกษาต่อของบุคลากรในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในหน่วยงานได้

ขอบเขตของการทำวิจัย

เนื้อหาของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากประชากรมีจำนวนมาก ไม่ทราบขนาดของประชากร จึงได้ทำการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยอาศัยสูตรในการคำนวณแบบไม่ทราบจำนวนประชากร (กัลยา วาณิชย์ บัญชา. 2545 : 26) ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 385 คนโดยใช้ค่าความเชื่อมั่นที่ 95% และยอมให้เกิดความ

คลาดเคลื่อนในการเลือกตัวอย่างไม่เกิน 5% และเพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในการตอบแบบสอบถาม ในที่นี้ผู้วิจัยจึงได้ทำการขอเพิ่มกลุ่มตัวอย่างสำรองไว้ 17 คน รวมเป็นขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 402 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง จะใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent) แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ

1.1. ปัจจัยส่วนบุคคล

1.1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์

1.1.1.1 เพศ

1.1.1.2 อายุ

1.1.1.3 อาชีพ

1.1.1.4 รายได้

1.1.2 บุคลิกภาพ

1.1.3 ทศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

1.2. ปัจจัยสิ่งแวดล้อม ได้แก่

1.2.1 แหล่งข้อมูลที่ได้รับ

1.2.2 ความต้องการของตลาดแรงงาน

1.2.3 ความคาดหวังของผู้ปกครอง

2. ตัวแปรตาม (dependent) ได้แก่ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่

2.1. ด้านการพัฒนาตนเอง

2.2. ด้านสังคม

2.3. ด้านอาชีพ

2.4. ด้านสถาบัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นของรัฐ อยู่ในความดูแลของรัฐบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในงานวิจัยนี้ หมายถึงสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่เป็นมหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยพิจารณาจากสถาบันที่มีนักศึกษาจำนวนมาก 6 อันดับ

2. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่สอบผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ทั้งระบบปกติ (เรียนในวันราชการ จันทร์ - ศุกร์) และระบบพิเศษ (เรียนเฉพาะวันเสาร์ - อาทิตย์)

3. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (Master of Business Administration) หมายถึง การเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยนักศึกษาที่จะเข้าทำการศึกษาจะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) รับรอง

4. แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือความพอใจ หรือมีความต้องการปรารถนาหรือมีแรงขับ มีแรงกระตุ้นหรือมีสิ่งเร้า ที่เป็นเหตุชักนำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยการแสดงออกของนักศึกษาในเรื่องของการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ จากรุ่นพี่ เพื่อน เอกสารประชาสัมพันธ์ อินเทอร์เน็ต หรือสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการนำไปสู่เป้าหมายของการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทในคณะบริหารธุรกิจ ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดแรงจูงใจเป็น 4 ด้าน ได้แก่

4.1 แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง หมายถึง เหตุผลทางด้านการพัฒนาตนเองที่นักศึกษาใช้ในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ เช่น ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ต้องการความก้าวหน้าในชีวิต เพื่อเพิ่มวุฒิทางการศึกษา

4.2 แรงจูงใจด้านสังคม หมายถึง เหตุผลทางด้านสังคมที่นักศึกษาใช้ในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ เช่น ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการเข้าสังคม สามารถร่วมกิจกรรมของสังคมได้ และเป็นผู้ทันสมัย

4.3 แรงจูงใจด้านอาชีพ หมายถึง เหตุผลทางด้านอาชีพที่นักศึกษาใช้ในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ เช่น ต้องการพัฒนาด้านอาชีพเพื่อจะได้หางานทำได้ง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น เพื่อการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

4.4 แรงจูงใจด้านสถาบัน หมายถึง เหตุผลทางด้านสถาบันที่นักศึกษาใช้ในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ เช่น ผลงาน หน้าที่ และชื่อเสียงในด้านต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ความสะดวกในการเดินทางมาเรียน

5. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเขตกรุงเทพมหานคร หมายถึง สิ่งที่น่าสนใจให้นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งปัจจัยออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยสิ่งแวดล้อม

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน หมายถึง เงินที่ได้รับจากการประกอบอาชีพของตนในแต่ละเดือน หรือเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละเดือน

7. บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะหรือพฤติกรรมที่แสดงออกของนักศึกษาที่จะตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต ซึ่งทำให้นักศึกษานั้นมีความเป็นเอกลักษณ์ของตน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) โดยแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

7.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ เป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบผลสำเร็จและสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว และไม่ชอบการรอคอย

7.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี เป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อย ๆ ไม่หวังผลสัมฤทธิ์ในงาน ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ อดทนและรอคอยได้

8. ทักษะคิดต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักศึกษา ที่มีต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ในด้านความสำคัญ การเห็นคุณค่า และประโยชน์ที่จะนำไปใช้ ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

8.1 ด้านความคิด ได้แก่ คิดว่าการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มีความสำคัญ มีคุณค่า และมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน และการทำงานร่วมกับผู้อื่น

8.2 ด้านความรู้สึก ได้แก่ ชอบ พอใจ ต้องการเรียนรู้เนื้อหาและวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

8.3 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ได้แก่ กระตือรือร้นในเวลาเรียน หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม สนใจ รับฟังเรื่องราวเกี่ยวกับวิชาที่เรียนตามสื่อต่าง ๆ

9. แหล่งข้อมูลที่ได้รับ หมายถึง การได้รับข้อมูลหรือคำแนะนำในการเลือกศึกษาต่อในระดับหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จากบุคคลหรือสื่อต่าง ๆ ได้แก่

9.1 บุคคลใกล้ชิด ได้แก่ ผู้ปกครอง เพื่อน ญาติพี่น้อง

9.2 บุคคลในสถาบัน ได้แก่ อาจารย์ รุ่นพี่

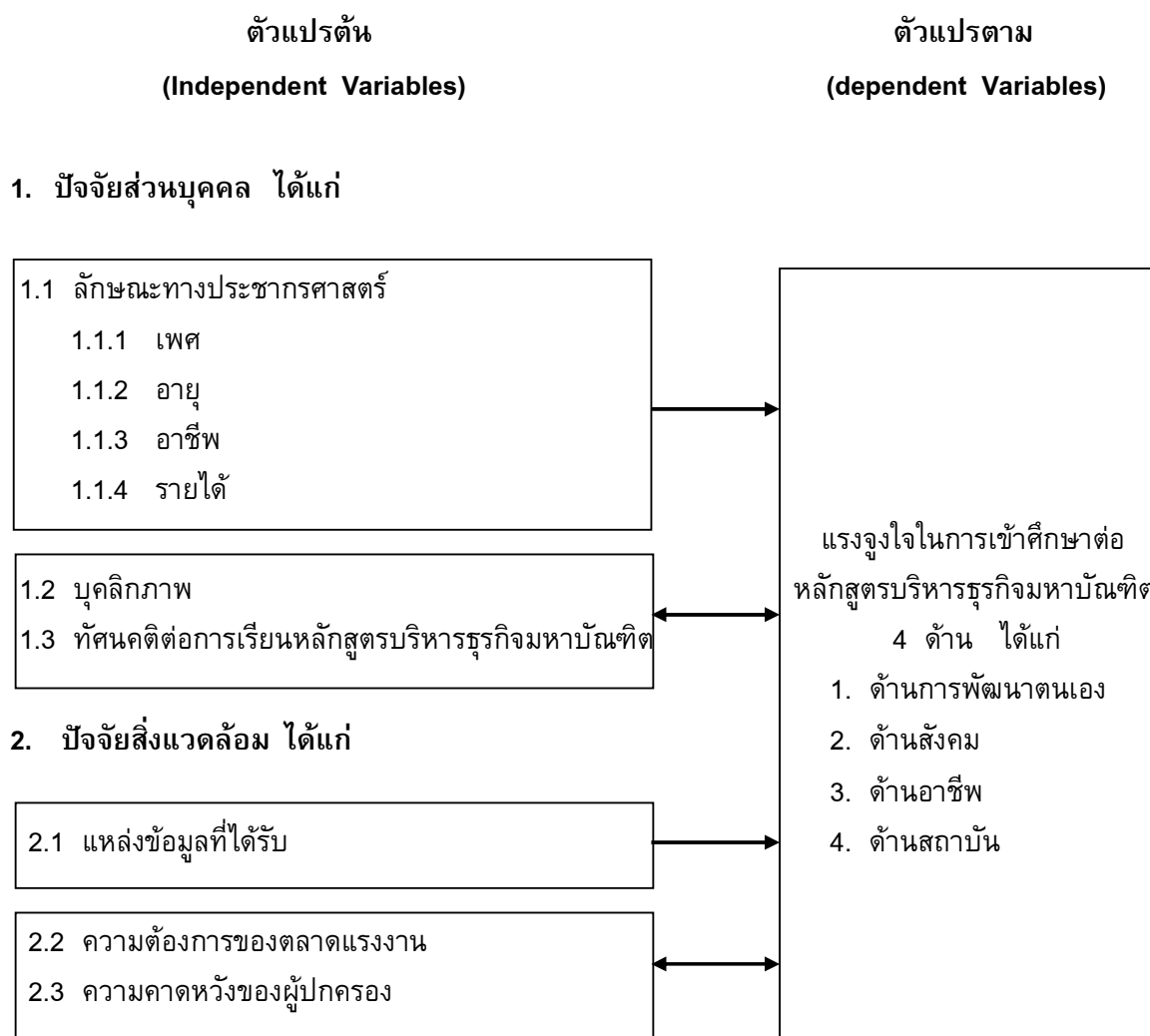
9.3 สื่อมวลชน ได้แก่ วารสาร หนังสือพิมพ์ เอกสารประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย คอมพิวเตอร์

10. ความต้องการของตลาดแรงงาน หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่คิดว่าสถานประกอบการต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ต้องการผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทจากสาขาวิชาบริหารธุรกิจ และสถานประกอบการต่าง ๆ สามารถรองรับผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทจากคณะบริหารธุรกิจได้เป็นจำนวนมาก เพื่อมาพัฒนางานด้านการบริหารองค์กรและด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

11. ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักศึกษาที่มีต่อความคิด ความรู้สึกของบิดามารดาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน ผลการเรียนทางการศึกษาที่ตั้งไว้สำหรับนักศึกษา และต้องการให้นักศึกษาประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ” สามารถกำหนดกรอบแนวคิดได้ ดังนี้

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน
5. คะแนนบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
6. ทักษะคิดต่อการเรียนในคณะบริหารธุรกิจมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
7. นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน
8. ความต้องการของตลาดแรงงานมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
9. ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการวิจัย โดยแบ่งเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ
2. ประเภทของแรงจูงใจ
3. ทฤษฎีแรงจูงใจ
4. แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
5. แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา
6. บุคลิกภาพ
7. ทักษะต่อการเรียน
8. แหล่งข้อมูลที่ได้รับ
9. ความต้องการของตลาดแรงงาน
10. ความคาดหวังของผู้ปกครอง
11. การจัดการศึกษาปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ

เบร์เรลสัน และสไตเนอร์ (Berelson; & Steiner. 1964 : 240) ได้อธิบายแรงจูงใจไว้ว่า สิ่งชักจูงอันหนึ่งนั้นก็คือสถานการณ์ภายใน ซึ่งช่วยกระตุ้นและริเริ่มเรื่องของกิจกรรมการเคลื่อนไหว แล้วนำไปสู่การประพฤติ ปฏิบัติตามช่องทางภายใต้การนำของเป้าหมาย

บราวน์. (Brown. 1980 : 112 - 113) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นความคิดซึ่งเป็นแรงขับอยู่ภายใน ซึ่งประกอบไปด้วยอารมณ์ ความปรารถนา ซึ่งเป็นเหตุให้คนแสดงออกมาซึ่งเป็นปริมาณมากหรือน้อยไม่เท่ากัน

โลเวลล์. (Lovell. 1980 : 109) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าว ให้บุคคลเกิดความมานะพยายามเพื่อตอบสนองความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จได้

ถวิล เกื้อกุลวงศ์. (2528 : 53) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความต้องการ ความจำเป็น แรงขับ หรือแรงกระตุ้นที่อยู่ภายในตัวบุคคล แรงจูงใจจะถูกนำมุงหน้าไปสู่เป้าหมายซึ่งอาจเป็นลักษณะของจิตสำนึกหรือจิตใต้สำนึกก็ได้

นายแพทย์กิติ ตยัคคานนท์. (ชมภู ชุตินันท์กุล. 2538; อ้างอิงจาก นายแพทย์กิติ ตยัคคานนท์. 2533 : 120) ก็ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง พลังจิตที่อยู่ในตัวบุคคล ซึ่งทำหน้าที่เร้า

ให้บุคคลนั้น ๆ กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา พลังจิตนี้เกิดจากแรงกระตุ้นหรือสิ่งเร้าต่าง ๆ ภายในร่างกาย หรือภายนอกร่างกาย

สุรเกียรติ์ เวสุวรณ์. (2542 : 7) ได้อธิบาย รากศัพท์ของคำว่าแรงจูงใจ (Motivation) เป็นคำที่มาจากภาษาละติน “ Movere ” หมายถึง การเคลื่อนไหว ซึ่งเป็นเรื่องของความรู้สึกที่ไม่หยุดนิ่งนั้น ยังผลให้เกิดพฤติกรรมหรือการกระทำ กล่าวคือ พฤติกรรมนั้นจะเกิดจากพลังหรือบางสิ่งภายในตัวคน ซึ่งเรียกว่าแรงขับ (Drive) หรือแรงจูงใจ (Motive) อันเป็นความอยากที่จะบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์นั้น ๆ แรงขับ แรงจูงใจ และความอยากนั้น จะทำให้เกิดสภาวะขาดดุลทางกายภาพ ซึ่งกระตุ้นให้เกิดเป็นพลังที่ชักจูงให้เกิดการกระทำ เพื่อตอบสนองความต้องการ

อิสราพันธ์ บุญเผย. (2544 : 11) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ (Motives) ว่าเป็นสภาวะที่ร่างกายถูกกระตุ้นโดยแรงขับของแต่ละบุคคลหรือถูกกระตุ้นจากภายนอกก็ตาม แล้วแสดงเป็นพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการให้บรรลุเป้าหมายนั้น แรงจูงใจจะทำให้บุคคลแต่ละบุคคลเลือกกระทำพฤติกรรม เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เหมาะสมที่สุดในแต่ละสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป

ความสำคัญของแรงจูงใจ

ชัยนาถ นาคบุปผา. (2529 : 54 – 56) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่าเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจระดับสูง ย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจเรียนหรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถ โดยไม่ย่อท้อ

พรณราย ทรัพย์ะประภา. (2529 : 44) กล่าวว่า พฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาจากสาเหตุประการใดประการหนึ่ง ที่กระตุ้นให้คนเราแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ออกมา การปฏิบัติงานนั้นก็นับได้ว่าเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ บุคคลแต่ละคนจะแสดงพฤติกรรมในการปฏิบัติงานแตกต่างกันออกไปอย่างไรบ้างนั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลเนื่องมาจากแรงจูงใจของบุคคลผู้นั้นด้วย โดยปกติแล้ว เรื่องของแรงจูงใจเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารทุกระดับ ผู้บังคับบัญชา หัวหน้างาน หรือผู้บริหารมีความจำเป็นที่จะต้องทำหน้าที่ชักจูงใจให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา พนักงาน หรือคนงานของตนให้ทำงานอย่างกระตือรือร้นมากขึ้น ทুম่ความสามารถและความคิด จิตใจ ให้แก่สถานประกอบการของตนมากขึ้น การจูงใจนั้นเกิดจากสมมุติฐานที่ว่า โดยทั่วไปแล้วมนุษย์มิได้ทำงานเต็มความสามารถต่าง ๆ ที่เขามีอยู่เสมอไป นักจิตวิทยาเชื่อว่า การที่มนุษย์จะทำงานได้เต็มความสามารถของเขาหรือไม่ นั้นมักจะขึ้นอยู่กับว่าเขาเต็มใจจะทำแค่ไหน ถ้ามีสิ่งจูงใจที่ตรงกับความพอใจของเขาสิ่งจูงใจนั้นก็จะเป็แรงกระตุ้นให้เขาเอาใจใส่งานที่ทำมากขึ้น

สำหรับการจูงใจด้านการศึกษานั้นเป็นการตัดสินใจที่สลับซับซ้อน เนื่องจากต้องลงทุนทางด้านค่าใช้จ่าย และด้านเวลา นอกจากนี้การตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่ง จะรวมถึงการยอมรับเงื่อนไขข้อตกลงและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ด้วย บางอย่างมีความเข้มงวดมาก และบางอย่างก็มีผลกระทบไปยังกิจกรรมอย่างอื่น ๆ ของชีวิตด้วย ไม่ว่าชีวิตครอบครัวหรือการงาน รวมทั้งเวลาสำหรับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน การที่บุคคลจะเลือกเข้าร่วมกิจกรรมใดด้วยความเต็มใจนั้น เขาคาดหวังว่าเขาจะได้รับสิ่งที่พึงพอใจและคุ้มค่า การศึกษาเรื่องของแรงจูงใจจึงมีความสำคัญสำหรับการจัดกระบวนการเรียนการสอน

2. ประเภทของแรงจูงใจ

แรงจูงใจสามารถแบ่งออกได้หลายรูปแบบ แล้วแต่จะใช้สิ่งใดมาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 แบ่งตามลักษณะของการแสดงออกทางพฤติกรรม

อารี พันธุ์ณี. (2534 : 181) กล่าวว่า การจูงใจแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่กระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง ไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น การเรียนเพื่อต้องการความรู้ ทำงานเพราะต้องการความสนุกและความชำนาญ ซึ่งความต้องการหรือความสนใจพิเศษตลอดจนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของแต่ละบุคคล จะผลักดันให้บุคคลสร้างพฤติกรรมขึ้น ซึ่งได้แก่ ความอยากรู้ อยากเห็น ความสนใจ ความรัก ความศรัทธา เป็นต้น

2. การจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของหรือเกียรติยศ เงินเดือน ปริญญาบัตร ความก้าวหน้า รางวัลคำชมเชย การแข่งขัน การติเตียน ทำให้บุคคลมองเห็นเป้าหมาย จึงเร้าให้บุคคลเกิดความต้องการและแสดงพฤติกรรมมุ่งสู่เป้าหมายนั้น

2.2 แบ่งตามที่มาของแรงจูงใจ

อารี พันธุ์ณี. (2534 : 182); ขนิษฐา วิเศษสาร; และมุกดา ศรียงค์. (2537 : 204) กล่าวว่า แรงจูงใจแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. แรงจูงใจทางสรีระวิทยา (Physiological motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของร่างกายทั้งหมด ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่รอด เป็นความจำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ความหิว ความกระหาย การนอนหลับ การหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด ความเหนื่อยล้า เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้คนมีสุขภาพจิตดี ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น ความต้องการความรัก ความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคม (Social motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ แรงจูงใจชนิดนี้มักเกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้ของบุคคล และเป้าหมายของแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่น ที่มีต่อบุคคลนั้น แรงจูงใจทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของคนเราได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement motives) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีและประสบผลสำเร็จ

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ความรักจากบุคคลอื่น และต้องการมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับคนอื่น ๆ

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-esteem) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับ ยกย่อง มีชื่อเสียงเกียรติยศในสังคม ซึ่งจะนำมาซึ่งความนับถือตนเอง

เอนกกุล กรี่แสง. (2526 : 36 – 40) แบ่งแรงจูงใจเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความ ต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย การพักผ่อน การขับถ่าย และความต้องการ ทางเพศ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายหลัง เป็นสิ่งที่ เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ นักจิตวิทยาบางคนแบ่งความต้องการทางสังคมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ความต้องการเข้าร่วมพวก เช่น ต้องการความรักความเอาใจใส่จากพ่อแม่ ต้องการการยกย่องนับถือ จากคนในสังคม ต้องการให้ผู้รับเป็นสมัครพรรคพวก เป็นต้น ความต้องการทางสังคมอีกประการหนึ่ง คือ ความต้องการเกี่ยวกับฐานะ ได้แก่ ความต้องการมีอำนาจ ความเด่น ความมีชื่อเสียงเกียรติยศ เป็นต้น

3. แรงจูงใจส่วนบุคคล (Personal motives) แรงจูงใจประเภทนี้หมายถึง แรงจูงใจ ที่พัฒนาขึ้นในตัวคน ซึ่งแตกต่างกันไปไม่เหมือนกัน แรงจูงใจส่วนบุคคลมีรากฐานมาจากความต้องการ ทางร่างกาย และความต้องการทางสังคมประกอบกัน แต่ความรุนแรงจะมากน้อยต่างกัน เช่น ในเรื่อง ความต้องการสะสมสิ่งของต่าง ๆ เป็นต้น

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2528 : 64) ได้แบ่งแรงจูงใจตามพื้นฐานทางสังคม เป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative motives) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากสัญชาต ญาณในการรวมกลุ่มของมนุษย์เพื่อช่วยเหลือกัน เพื่อความอยู่รอดของสังคม เอื้อเพื่อแสดงไมตรีต่อกัน เป็นแรงจูงใจของบุคคลที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างผูกมิตรไมตรี

2. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power motives) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากสัญชาตญาณ ในการเป็นผู้นำของบุคคล เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งอำนาจ และอำนาจจะบันดาลให้เกิดผลตามที่ต้องการอีก หลายอย่าง อันอาจเป็นที่ยอมรับหรือยกย่องของสังคม

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement motives) หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำ สิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้ผลเป็นเยี่ยม หรือได้ผลดีกว่าบุคคลอื่น ๆ โดยทุ่มเทความพยายาม ทั้งหมดที่มีอยู่จนประสบความสำเร็จได้รับคำยกย่องชมเชยหรือจนได้รับรางวัล

3. ทฤษฎีแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจ เกี่ยวกับเรื่องความต้องการของมนุษย์ ได้มีผู้รู้หลายท่านอธิบายไว้ จึงมี ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจมากมายหลายทฤษฎี ในที่นี้จะนำมาเสนอ 4 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎี Existence Relatedness Growth (ERG) แอดเลอร์ (ชนินฐา วิเศษสาร; และมุกดา ศรีรงค์. 2537 : 212 ; อ้างอิงจาก Adler. 1930) กล่าวว่า ทฤษฎี ERG เป็นทฤษฎีการจูง ใจอีกทฤษฎีหนึ่งที่ทำให้ความสัมพันธ์กับความต้องการ แอดเลอร์ เป็นผู้ตั้งทฤษฎีนี้ขึ้น โดย E มาจาก Existence R มาจาก Relatedness และ G มาจาก Growth เขาแบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 3 ประเภท คือ

1.1 ความต้องการเกี่ยวกับการดำรงชีวิต (Existence Needs) เป็นความต้องการทางวัตถุและสามารถตอบสนองให้พึงพอใจได้ โดยปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น อาหาร น้ำ เงินเดือน รายได้อื่น ๆ นอกเหนือจากค่าจ้างและสภาพการทำงาน

1.2 ความต้องการเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับผู้อื่น (Relatedness Needs) เป็นความต้องการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ๆ ที่สำคัญต่อตัวเขา ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา ผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา ครอบครัว และเพื่อนฝูง

1.3 ความต้องการพัฒนา (Growth Needs) ความต้องการนี้เกี่ยวข้องกับความสามารถที่จะพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ความต้องการดังกล่าวจะเกิดขึ้น จากการพัฒนาความสามารถ ความเฉลียวฉลาด ความมีอำนาจ ที่จะกระทำการใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญต่อบุคคล

2. ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's General Theory of Human Motivation) เป็นทฤษฎีดั้งเดิมเกี่ยวกับแรงจูงใจ ที่อับราฮัม เอส. มาสโลว์ (อิสราพันธ์ : 2544 : 11) มองว่าพฤติกรรมของมนุษย์นั้นเกิดจากความต้องการบางอย่าง และจะเกิดความพึงพอใจเมื่อได้รับการตอบสนอง ซึ่งความต้องการของมนุษย์สามารถจัดเป็นลำดับขั้นได้ โดยความต้องการในขั้นแรกเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่ใช่ตัวจูงใจให้แสดงพฤติกรรมอีกต่อไป ดังนั้น ถ้าต้องการจูงใจบุคคลนั้นอีกก็จะต้องกระตุ้นให้เกิดความต้องการลำดับขั้นที่สูงต่อไป ความต้องการแต่ละขั้นอาจเหลื่อมกันได้บ้าง และสามารถเรียงลำดับขั้นความต้องการได้ดังนี้ (คณพล, 2545 : 11)

2.1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอด เช่น อาหาร น้ำ ความอบอุ่น ที่อยู่อาศัย การนอนและพักผ่อน จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคน ก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดยังไม่ได้รับการตอบสนองเลย เมื่อความต้องการเหล่านี้ได้รับการตอบสนองไปยังระดับที่มีความจำเป็นเพื่อให้ชีวิตอยู่รอดแล้ว แรงจูงใจในขั้นนี้จะหมดไป แต่จะมีความต้องการในระดับที่สูงขึ้นมากระตุ้นให้มีความต้องการและก็จะมีความจูงใจต่อพฤติกรรมของมนุษย์เพื่อตอบสนองความต้องการในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

2.2 ความต้องการความมั่นคงหรือความปลอดภัย (Security of safety needs) เป็นความต้องการที่อยู่ระดับสูงขึ้น จะมีความสำคัญก็ต่อเมื่อความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว เป็นเรื่องเกี่ยวกับการป้องกัน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ ที่จะเกิดกับร่างกาย เช่น ความกลัวต่อการสูญเสียงาน ทรัพย์สิน อาหาร หรือที่อยู่อาศัย

2.3 ความต้องการทางสังคม (Social needs) เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายและความปลอดภัยได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการทางด้านสังคมจะเริ่มเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรม ตามปกติคนจะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น จึงมีความต้องการที่จะอยู่ร่วมกัน ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

2.4 ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการทางสังคมแล้ว จะต้องการการยกย่องจากตนเองและจากผู้อื่น เป็นความต้องการที่จะให้บุคคลอื่นยกย่องสรรเสริญ มีเกียรติ มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับนับถือของผู้อื่น และความต้องการด้านสถานภาพ เป็นต้น

2.5 ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Needs to Self-actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุด เป็นความปรารถนาที่จะสามารถในการประสบความสำเร็จในชีวิต เพื่อที่จะมีศักยภาพและบรรลุความสำเร็จในสิ่งใดสิ่งหนึ่งในระดับสูงสุด เช่น ความต้องการได้ยศ ได้ตำแหน่งสูงสุด เป็นต้น

3. ทฤษฎีการจูงใจของเฟรดเดอริก เฮอร์ซเบิร์ก (Herzberg's Dual Factor Theory) เฟรดเดอริก เฮอร์ซเบิร์ก (Frederick Herzberg. 1959 : 60 - 63) ได้สร้างทฤษฎีนี้ขึ้นมา โดยได้ลงล้างความเชื่อว่า เงิน เป็นเพียงสิ่งเดียวที่กระตุ้นให้คนอยากทำงาน จากการสัมภาษณ์วิศวกรและนักบัญชี 200 คน จากโรงงานอุตสาหกรรมในเมืองฟิสเบิร์ก มลรัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา เพื่อจะหาว่าองค์ประกอบอะไรที่จะมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกในด้านที่ทำให้เกิดความสุขในการทำงาน และความพึงพอใจในการทำงาน สรุปว่า องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพอใจงานจะไม่เหมือนกับองค์ประกอบที่นำไปสู่ความไม่พอใจในงาน

ปัจจัยที่อาจสร้างความไม่พอใจในงาน อาจเรียกว่าเป็นปัจจัยบำรุงรักษาจิตใจหรือปัจจัยต่ำจนได้แก่ นโยบายต่าง ๆ และลักษณะการบริหารงาน การนิเทศ สภาพะของการทำงาน สัมพันธภาพระหว่างบุคคล เงิน สถานภาพ และหลักประกันความมั่นคง ปัจจัยเหล่านี้ ไม่ได้เพิ่มขีดความสามารถในการทำงานของคนงาน แต่จะเป็นตัวประกอบที่ป้องกันการสูญเสียในการปฏิบัติงานของคนงาน

ปัจจัยที่สร้างความพึงพอใจหรือเป็นปัจจัยกระตุ้นจูงใจให้คนทำงาน ได้แก่ ความรู้สึกสัมฤทธิ์ผล ความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ และการได้รับการยกย่อง ซึ่งคนสามารถจะมีประสบการณ์ในงานและงานนั้นเป็นลักษณะที่ทำหายความสามารถ ปัจจัยเหล่านี้จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานให้แก่บุคคล

4. ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแมคเคลแลนด์ (The Need to Achieve Theory) แมคเคลแลนด์ เดวิด ซี. (ทองหล่อ นาคหอม. 2535 : 22 ; อ้างอิงจาก McClelland , David C. 1961 : 121 - 126) นักจิตวิทยาได้ทำการวิจัยในเรื่องความต้องการความสำเร็จ พบว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงทั้งหลายแตกต่างกับบุคคลอื่นโดยทั่วไป โดยจะมีลักษณะดังนี้

4.1 มีความรับผิดชอบสูง แสวงหาโอกาสเพื่อที่จะได้มีโอกาสในการรับผิดชอบแก้ไขปัญหาที่มีอยู่ พวกนี้จะมีความปรารถนาจะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้นกว่าเดิมอยู่เสมอ

4.2 มีเป้าหมายระดับกลาง เพราะหากไม่ประสบความสำเร็จแล้วจะรู้สึกไม่สบายใจ ดังนั้น จึงไม่ตั้งเป้าหมายไว้สูงเกินไป เพื่อลดความเสี่ยงและให้ความเชื่อมั่นในความสำเร็จสูง

4.3 ต้องการได้รับข้อมูลกลับที่ทันการณ์เกี่ยวกับงานของตน ว่าสำเร็จหรือล้มเหลว เพื่อการตัดสินใจของตนในงานครั้งต่อไป

4.4 ต้องทำงานร่วมกับผู้ที่มีความสามารถเพื่อที่เขาจะได้พยายามปรับปรุงความสามารถของเขาให้ทัดเทียมกับผู้ที่มีความสามารถ ความรู้สึกเช่นนี้จะเป็แรงจูงใจให้เกิดความมานะที่จะประสบความสำเร็จที่สูงต่อไป

นอกจากความต้องการความสำเร็จหรือสัมฤทธิ์ผลจะเป็นแรงจูงใจในการทำงานแล้ว ยังมีความต้องการอีก 2 อย่าง ที่มีส่วนทำให้เกิดแรงจูงใจ คือ ความต้องการความรัก ความเป็นพวกพ้อง ปรารถนาให้ผู้อื่นนิยมชมชอบและยอมรับนับถือผู้อื่นด้วย และความต้องการมีอำนาจบารมี ปรารถนาที่จะควบคุมบังคับหรือมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น ต้องการที่จะให้ผู้อื่นมีความประพฤติหรือมีพฤติกรรมตามที่

ต้องการ ส่วนมากมักจะเป็นคนที่พูดเก่ง ชอบการโต้แย้ง ชอบมีการติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ และมีการแสดงการใช้อำนาจ ผู้บริหารที่ดีมักจะเป็นคนที่มี แรงจูงใจทางด้านอำนาจสูงมากกว่าทางด้านความสำเร็จ และมักจะเป็นอำนาจที่มีใช้ในด้านสังคมเสียมากกว่า

ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของมนุษย์นั้นมีหลายทฤษฎี ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่โดยสาระสำคัญของแต่ละทฤษฎีแล้วสามารถสรุปได้ว่า มนุษย์มีแรงจูงใจหรือความต้องการไม่สิ้นสุด โดยจะมีความต้องการในขั้นพื้นฐานมาก่อน คือ ความต้องการด้านปัจจัยสี่ ความต้องการด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หรือความมั่นคงในการปฏิบัติงาน และความต้องการความปลอดภัยทางด้านร่างกาย หลังจากที่ได้รับการตอบสนองในขั้นพื้นฐานแล้ว ก็จะมีแรงจูงใจหรือความต้องการในขั้นต่อไป ซึ่งเป็นความต้องการในระดับสูงขึ้นไป คือ ต้องการความรัก ความเป็นเจ้าของ อยากมีเพื่อนพ้อง อยากมีชื่อเสียงเกียรติยศ ต้องการให้คนอื่นยกย่องนับถือ อยากมีอำนาจมีเหนือคนอื่น ๆ ต้องการความเจริญก้าวหน้า ความสำเร็จ และต้องการความมีชื่อเสียง เกียรติยศ ความเด่น รวมทั้งความสำเร็จให้มืออยู่ตลอดไป

4. แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

(รังรอง สีทองดี. 2535 : 37 ; อ่างอิง ประหยัด ทองมาก. 2529 : 48) กล่าวว่าแรงจูงใจที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษา คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement motives) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำสิ่งที่ยาก ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป

ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลนั้น มีผู้กล่าวไว้หลายทัศนะด้วยกันดังนี้

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (2529 : 19 - 20) กล่าวถึง เหตุจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยต่างกัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกันไป
4. ภูมิลำเนาของสถานที่ศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ปัจจัยทั้ง 5 ประการ ดังกล่าว เป็นผลให้บุคคลมีเหตุจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อต่างกัน

ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2526 : 32 - 34) กล่าวถึงเหตุจูงใจในการศึกษาว่า เหตุจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และโอกาส ในวัยเด็กส่วนใหญ่จะเรียนเพราะพ่อแม่ให้เรียน หรือเรียนตามเพื่อน ถ้าเป็นวัยรุ่นตอนปลาย และวัยที่กำลังย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น คือ อายุระหว่าง 16 - 25 ปี ก็อาจจะมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับการเรียนไปอีกแบบหนึ่ง เพราะผู้ที่อยู่ในวัยนี้ เริ่มจะมองเห็นแนวทางชีวิต ซึ่งเห็นได้จากบุคคลรอบข้าง บางคนอาจจะเริ่มมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับภาระของครอบครัวด้านต่าง ๆ ที่นอกเหนือไปจากความรับผิดชอบที่มีต่อตนเอง และอาจได้พบเห็นปัญหาชีวิตครอบครัว จากครอบครัวของตนเอง เพื่อน ญาติพี่น้องหรือผู้

ใกล้ชีวิตคนอื่น ๆ ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวโน้มเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น การเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนัก และที่สำคัญ คือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรักและชอบที่จะทำด้วย เป็นต้น บางครั้งการเลือกสาขาวิชาต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับค่านิยม พ่อแม่พี่น้องและเพื่อน เพราะการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานของคนไทย ไม่ค่อยจะเปิดโอกาสให้บุตรหลานมีโอกาสได้ตัดสินใจด้วยตนเอง พ่อแม่ญาติพี่น้องบางคนมีค่านิยมเก่า ๆ ว่าการเรียนระดับมหาวิทยาลัย เท่านั้นที่ทำให้บุตรหลานได้งานดี ๆ ทำ มีเงินเดือนสูง เป็นเจ้าคนนายคน เป็นที่เชิดหน้าชูตาของพ่อแม่วงศ์ตระกูล โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ในเรื่องการสนับสนุนของครอบครัวนี้ ครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักจะพยายามส่งบุตรหลานให้ได้เรียนถึงระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้ อาจเรียนจนถึงระดับชั้นปริญญาโท ปริญญาเอก ส่วนครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ไม่อาจส่งบุตรหลานให้เรียนระดับอุดมศึกษาได้ ก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสในภายหน้าและมีความสนใจจึงกลับเข้ามาศึกษาต่อในการเข้าศึกษาของกลุ่มหลังนี้มักมีความแตกต่างจากกลุ่มแรก กล่าวคือ คนกลุ่มหลังนี้มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ และเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย

กล่าวโดยสรุป แรงจูงใจในการศึกษาต่อ จะประกอบด้วยความต้องการและเป้าประสงค์ที่มีลักษณะผสมผสานกันหลายประการ ทั้งด้านความรู้ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านอาชีพและเหตุผลส่วนตัวอื่น ๆ แล้วแต่สภาพภาพของตัวเองที่เป็นอยู่

5. แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา

ดาเกนวัลด์. (สุนทร โคตรบรรเทา. 2530 : 149 ; อ้างอิงจาก Darkenwald. 1982) ได้กล่าวถึงเหตุผลในการเรียนของผู้ใหญ่ว่า เพื่อปรับปรุงการทำงานหรือความก้าวหน้าในอาชีพและเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพหรือความพึงพอใจ

ดังนั้น แรงจูงใจที่ทำให้ผู้ใหญ่สนใจเข้าเรียนหรือเข้าร่วมกิจกรรม นับว่าเป็นข้อมูลที่สำคัญที่นำมาใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อวางแผน จัดทำหลักสูตรตลอดจนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการศึกษาผู้ใหญ่ การพยายามหาความรู้หรือการคาดคะเนเกี่ยวกับเหตุจูงใจดังกล่าว จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูหรือนักศึกษาผู้ใหญ่พึงกระทำ เพราะจะช่วยให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้ตรงทิศทางยิ่งขึ้น (ทรงวุฒิ วัฒนเขจร. 2535 : 13)

ขุนทอง อินทร์ไทย (2519 : 76 - 78) ได้ให้แนวคิดว่าการศึกษาระดับปริญญาโทได้มีผู้นิยมเข้าศึกษาต่อกันมากขึ้น เนื่องจากระบบการศึกษาระดับต้น ๆ ในประเทศไทยได้ขยายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะการขยายการศึกษาในระดับปริญญาตรี และในปัจจุบันนี้มีอาจารย์ที่จบการศึกษาทั้งระดับปริญญาโทและปริญญาเอกจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ทำให้สามารถเปิดสอนในระดับปริญญาโทได้กว้างขวางยิ่งขึ้น ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนที่สำคัญอีก ก็คือ ค่านิยมในปริญญา การได้รับปริญญาชั้นสูงจะมีประโยชน์ในการทำงาน ลักษณะการทำงานหลายอย่างในประเทศไทยขึ้นอยู่กับปริญญา ไม่ได้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความรู้ ความสามารถ คนที่มีปริญญาสูงเท่านั้นที่จะสามารถเลื่อนไปสู่ตำแหน่งที่สูง ๆ ในบางตำแหน่งได้ นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่น ๆ เช่น เรียนจบปริญญาตรีแล้วยังหางานทำไม่ได้จึงเรียนต่อระดับปริญญาโท เพื่อชะลอการว่างงาน การเรียนปริญญาโทเป็นการใช้เวลาว่างให้

เป็นประโยชน์ เพราะมีสถาบันการศึกษาหลายแห่งเปิดสอนปริญญาโทหลังเลิกงาน จึงมีผู้ที่ต้องการจะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก

สุทิน นพเกต (2534 : 5) ได้ให้ทรรศนะในกรณีที่มีผู้ต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทกันเป็นจำนวนมาก จนเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันว่า การศึกษาต่อระดับปริญญาโทเป็นแฟชั่นอย่างหนึ่งในสังคมปัจจุบัน ว่าเป็นเรื่องของนักศึกษาที่พยายามจะพัฒนาตัวเอง เพราะปัจจุบันภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น ทำให้การแข่งขันกันค่อนข้างสูง การได้พัฒนาตัวเองก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะสามารถนำไปสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงานได้

และจากการสำรวจหาเหตุผลที่ทำให้ผู้ใหญ่เข้าเรียนในสถานศึกษาของสถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติของประเทศอังกฤษ หรือ NIAF (National Institute for Adult Education.1970) พบว่า เหตุผลที่ผู้ใหญ่เข้าเรียนมีดังนี้

1. เหตุผลสนใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้น หรือคนหนุ่มสาวเข้ามาเรียน เพราะต้องการพัฒนาตัวเองทั้งทางด้านอาชีพ และด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นต้น

2. เพื่อพัฒนาตนเอง (Self Development) เหตุผลข้อนี้มีความชัดเจนน้อยกว่าข้อแรก เช่น ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ขยายโลกทรรศน์ หรือสนใจวิชาการแขนงใดโดยเฉพาะ เรียนเพื่อยกระดับความรู้ของตน

3. เหตุผลทางสังคม (Social Motives) นับว่าเป็นเหตุผลสำคัญอย่างหนึ่ง โดยต้องการเข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจากต้องการตามให้ทันคนอื่น ไม่อยากล้าหลัง ขจัดความเหงา บางรายบอกว่าเข้าเรียน เพราะหวังว่าจะพบชายในฝัน หรือหญิงในฝัน บางคนเข้าเรียนตามพรรคพวก เพราะเพื่อนชวน หรือเพราะมีเวลาว่างในช่วงนั้นพอดี

4. เหตุผลอื่น ๆ เช่น สนใจกิจกรรมนั้นโดยเฉพาะ บางคนเห็นว่าเพราะมีโปรแกรมที่เปิดสอนอยู่ใกล้บ้าน และการเข้าเรียนเพราะความจำเป็นขึ้นมาในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาในทัศนะของผู้วิจัยนั้นมีความเห็นว่า การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการศึกษาในระดับสูงที่มุ่งศึกษาในแต่ละสาขาวิชาอย่างลึกซึ้ง จึงมีนิสิตเป็นจำนวนมากมาศึกษาต่อเพราะต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ความก้าวหน้าทางวิชาการ ตลอดจนความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงต้องพัฒนาตนเองเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว มิฉะนั้นแล้วก็จะกลายเป็นผู้ล้าหลัง นอกจากนี้ผู้ที่จบการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตยังเป็นที่ยอมรับของสังคม ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการรับราชการ และด้านเศรษฐกิจ จึงมีผู้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาในระดับนี้เป็นจำนวนมากและมีความใฝ่ฝันที่จะมาศึกษาต่อ

สำหรับแรงจูงใจที่ทำให้นิสิตมาศึกษาต่อนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านสถาบัน ได้แก่ ความมีชื่อเสียงของสถาบันทางด้านอาคาร สถานที่และสภาพแวดล้อม ความสำเร็จ และเป็นที่ยอมรับของศิษย์เก่า ความมีชื่อเสียงของอาจารย์ผู้สอน ตลอดจนความผูกพันของศิษย์เก่าที่เคยศึกษาในระดับปริญญาตรี

2. เหตุผลส่วนตัว ผู้ที่มาศึกษาต่ออาจมีเหตุผลส่วนตัวในการเข้าศึกษาต่อ เพราะอยากมีชื่อเสียง เกียรติยศ อยากได้ชื่อว่าเป็นผู้เรียนจบปริญญาโท เป็นต้น

3. ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ นิสิตบางคนอาจเข้ามาศึกษาต่อโดยการสนับสนุนหรือได้รับคำชี้แนะจากเพื่อน ครู อาจารย์ที่เคยสอนมาญาติพี่น้องหรือสามีภรรยาให้การสนับสนุน ตลอดจนได้ทราบข่าวการรับสมัครจากสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น

4. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา เป็นเหตุผลที่นิสิตมาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ เพราะเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน รวมทั้งค่าใช้จ่ายในด้านอื่น ๆ น้อย

5. ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา เป็นหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่กำลังเป็นที่นิยม เป็นสาขาวิชาที่ตลาดแรงงานกำลังต้องการ เป็นสาขาวิชาที่ตรงกับงานที่ใช้หรือต้องใช้ เป็นต้น

6. ด้านทั่วไป นิสิตบางคนเข้ามาศึกษาต่อเพราะผู้ปกครองหรือหน่วยงานที่สังกัดอยู่ต้องการให้ศึกษาต่อ เสียค่าเล่าเรียนไม่แพงเกินไป มีสภาพแวดล้อมสนับสนุนการศึกษามาก

6. บุคลิกภาพ

ความหมายบุคลิกภาพ

เบอร์นาร์ด (Bernard. 1970 : 417) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นภาพรวมทั้งหมดของลักษณะทางกายภาพ พฤติกรรม แนวโน้มการกระทำ ความสามารถซึ่งอยู่ภายในและที่แสดงออกให้เห็น

กู๊ด (Good. 1973 : 417) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นภาพรวมของพันธุกรรมและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

เชดคัทตี้ ไชวสินธุ์ (2530 : 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลและเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้น

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 41 ; อ้างอิงจาก Ruch. 1953) กล่าวว่า บุคลิกภาพคือตัวเราทั้งตัว หรืออัตตะที่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมานับเป็นกระจกที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดของบุคคลนั้น ๆ

จากความหมายของบุคลิกภาพดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกด้านการกระทำเป็นลักษณะนิสัยของบุคคลเฉพาะตัว ซึ่งเกิดจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

ประเภทของบุคลิกภาพ

จุง (Hergenharn. 1990 : 58 - 85 ; citing jung. N.d.) ได้พิจารณาบุคลิกภาพของคนโดยยึดถือสังคมเป็นหลัก เขาได้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพที่ชอบเก็บตัว (Introvert) เป็นคนที่ไม่ชอบสูงส่งกับผู้อื่น เกรงครัดต่อระเบียบแบบแผน มีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการควบคุมอุปนิสัยของตนเอง เชื่อตัวเองและการ

กระทำทุกอย่างที่มักจะขึ้นอยู่กับตัวเองเป็นใหญ่ บุคคลประเภทนี้จะผูกพันกับตนเองมากกว่าที่จะผูกพันกับสังคมหรือบุคคลอื่น

2. บุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว (Extrovert) เป็นคนเปิดเผย คึกคัก ร่าเริง ปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มีความเชื่อมั่นในตนเองบนรากฐานของเหตุผลและความจริง

ฟรีดแมน และโรเซนแมน (Farmer; & others. 1984 : 34 ; citing Friedman; & Rosenmen. 1974) ได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ บุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี รายละเอียดมีดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Personality) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ (Organ; & Hamner. 1982 : 272 - 273 ; Farmer; & others. 1984 : 35 ; Smith; & Anderson. 1986 : 1166 – 1167 ; Fontana; & others. 1987 : 177)

1.1 มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่อยากจะประสบความสำเร็จ

1.2 ชอบแข่งขัน (Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้แข่งขันกับผู้อื่นเพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าผู้อื่น

1.3 แข่งขันกับเวลา (Time Urgency) เป็นบุคคลที่กระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างเร่งด่วน ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทำงานตามแผนเวลา

1.4 สร้างศัตรู (Hostility) เป็นบุคคลที่ยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ชอบแสดงออกนอกทาง ข่มขู่ ผู้อื่น อาฆาตแค้น และขาดความเห็นใจกับความเฉื่อย

1.5 อดทนต่ำ (Impatient) เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่ำต่อการรอคอย และอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางกาย ทนไม่ได้กับความเฉื่อย

1.6 มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) เป็นบุคคลที่นิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาความคับข้องใจ แบ่งเป็นความก้าวร้าวทางวาจา และความก้าวร้าวทางกาย

2. บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Personality) เป็นบุคลิกภาพที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับบุคลิกภาพแบบ เอ ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่ทะเยอทะยาน ไม่มุ่งเอาชนะ มีความสงบเสถียร ทำงานไปพักผ่อนไป ไม่รีบร้อน (Greene; & others. 1985 : 165 ; Mitchell; & Lanson. 1987 : 203 ; Robbins. 1989 : 511)

จากการศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี นั้น ฟรีดแมน และโรเซนแมน (จรรยา เกษศรีสังข์.2537 : 14 ; อ้างอิงจาก Friedman and Rosenmen. 1974) สรุปลักษณะของบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ได้ดังนี้

บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคคลที่มีบุคลิกภาพรีบร้อน ชอบแข่งขัน และก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มากๆ ในเวลาน้อยๆ มีความรู้สึกเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามในการทำงาน ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อประสบความสำเร็จ ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ทนไม่ได้กับงานที่ล่าช้า มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกโกรธได้ง่าย

บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคคลที่มีบุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลาย ไม่รีบร้อน และไม่ก้าวร้าว มีลักษณะเรื่อยๆ ง่ายๆ ชอบการพักผ่อน ดำเนินชีวิตแบบง่ายๆ และไม่ชอบฝ่าฝืนอุปสรรคในการทำงาน

การวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

บุคลิกภาพแบบ เอ และบี แบบวัดที่ใช้ในปัจจุบัน มี 3 แบบ (จรรยา เกษศรีสังข์.2537 : 15 ; อ้างอิงจาก Friedman; & Rosenmen. 1974) คือ

แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview : SI) ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่างๆ ที่ทำให้คนที่มี บุคลิกภาพแบบ เอ ไม่สามารถทน เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงทางด้านกายภาพ

มาตรวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ของเฟรมมิงแฮม (Framingham Type A Scale : FTAS) เป็นแบบวัดรายงานตนเองเช่นเดียวกับแบบที่หนึ่ง ประกอบด้วยคำถาม 10 ข้อ วัดทางด้านแรงขับมุ่งสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว และการรับรู้ถึงความกดดันในการทำงาน

แบบสำรวจการกระทำกิจกรรม เจนกินส์ (Jenkins Activity Survey : JAS) เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ บุคคลที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้สูง เป็นบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ทำงานด้วยความเร่งรีบ ไม่ลดละต่อความอ่อนล้า หรือการทำงานที่ประสบความล้มเหลว นอกจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานหนักและมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ รายงานว่า มีความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพอาชีพให้สูงขึ้น รับรู้ที่ได้รับแรงเสริมจากการทำงานกว่า อีกทั้งยังมีระดับการศึกษาสูงกว่า

นอกจากนี้ สตรูบและคนอื่นๆ (Strube; & others. 1987) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสำรวจกิจกรรมของ เจนกินส์ ว่า เป็นแบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ โดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองว่ามีการแสดงออกอย่างไร และได้ศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว มีแรงขับในการแข่งขันสูง มุ่งสัมฤทธิ์ และมีความรู้ที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

7. ทศนคติต่อการเรียน

กูต (Good. 1959 : 48) กล่าวว่า ทศนคติ คือ ความรู้สึกที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหาหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รักเกลียดกลัว หรือไม่พอใจมากเกินไปดังต่อไปนี้

เคนด์เลอร์ (Kendler. 1963 : 572) กล่าวว่า ทศนคติ คือ ภาวะความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมในทางสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่างต่อบุคคลต่อสถาบันหรือต่อแนวคิดบางอย่าง อีกทั้งเป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้เป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

เชดตักต์ โฆวาลินธุ์ (2520 : 38) กล่าวว่า ทศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม

ทศนคติเป็นความรู้สึกนึกคิดซึ่งมีอิทธิพลต่อการกระทำในการแสดงพฤติกรรม ดังที่คณาจารย์คณะวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูสวนดุสิต (2519 : 102-104) กล่าวถึง อิทธิพลของทศนคติ (Influence of Attitudes) ดังนี้

1. อิทธิพลต่อการเรียนการสอน ความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนต่อวิชาต่างๆ ในหลักสูตรและต่อตัวครูนั้น มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนดังนี้

1.1 ทศนคติต่อวิชาต่างๆ ถ้านักเรียนมีทศนคติที่ดี คือ ชอบ พอใจวิชาใด เขาย่อมตั้งใจเรียน ขยันเรียน และจะทำงานเกี่ยวกับวิชานั้นเป็นพิเศษ หมั่นฝึกฝนทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอ มีความสนุกสนานในบทเรียน เข้าใจบทเรียน และมีความรู้สึกเกี่ยวกับคุณค่าของวิชานั้นต่อชีวิตประจำวัน

1.2 ทศนคติต่อครู ถ้านักเรียนมีทศนคติที่ดีต่อครู เช่น รักและชอบครู นักเรียนจะสนใจต่อการสอนของครู ตั้งใจเรียน เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสอนของครู

2. อิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็นถ้านักเรียนมีทศนคติที่ดีต่อบุคคลใด หรือข้อเสนอแนะใด จะแสดงความคิดเห็นออกมาในทางสนับสนุนเห็นคุณค่า เพื่อให้บุคคลอื่นเข้าใจและเห็นด้วย ถ้านักเรียนมีทศนคติไม่ดี จะแสดงความคิดเห็นในทางคัดค้านต่อต้าน ไม่เห็นด้วยทั้งสิ้น

3. อิทธิพลต่อการเข้าสมาคม บุคคลจะเลือกเข้าสมาคมกับบุคคลหรือกลุ่มคนที่ มีทศนคติคล้ายคลึงกับตน หลีกเลี่ยงจากบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีทศนคติขัดแย้งกัน ทั้งนี้ เพื่อการทำการกิจกรรมต่างๆ จะได้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยประสบผลสำเร็จ เพราะสมาชิกทุกคนมีความรู้สึกหรือความคิดเห็นสอดคล้องกัน

4. อิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลผู้ที่มีทศนคติหรือมีทศนคติที่ไม่ดียอมรับหรือไม่ยอมรับในสิ่งใด บุคคลใด อาจรู้ได้จากการสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาอาจเป็นคำพูดท่าทาง อากัปกริยา สีหน้า น้ำเสียง ซึ่งจะบอกให้ทราบว่า พอใจ หรือไม่พอใจในสิ่งนั้น หรือสถานการณ์นั้น

5. อิทธิพลต่อชีวิตประจำวัน ในวันหนึ่งๆ เราต้องสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ เราได้รับข่าวสารจากวิทยุ – โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ การอภิปรายของบุคคลต่างๆ ข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นใดๆ ที่ขัดแย้งกับความรู้สึกและความคิดเห็น

ปราณี รามสูตร (2528 : 193 - 194) กล่าวถึง เกี่ยวกับอิทธิพลของทศนคติที่มีต่อการเรียนการสอน ดังนี้

1. ทศนคติมีผลต่อวิชาที่เรียนที่ชอบหรือไม่ชอบ เช่น นักเรียนชอบครูคนหนึ่งมาก ทำให้เกิดความชอบในวิชานั้น มีทศนคติที่ดีต่อวิชานั้น ย่อมมีแนวโน้มที่เขาต้องพยายามเรียนให้ได้ผลดี เป็นต้น

2. ทศนคติมีผลต่อการใส่ใจในเรียน เช่น ถ้านักเรียนไม่ชอบวิชาใด ไม่ชอบครูผู้สอนวิชาใด นักเรียนก็มักมาสนใจเรียนวิชานั้น นักเรียนมีทศนคติไม่ดีต่อการเรียนเป็นส่วนรวม จะไม่เอาใจใส่ในการเรียน ไม่ว่าวิชาใด เป็นต้น

3. ทักษะที่มีอิทธิพลทำให้บุคคลมุ่งมั่นที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ได้ผลดี เช่น นักเรียนชอบวิชาที่ครูสอนเมื่อเริ่มต้นเรียนก็จะตั้งจุดมุ่งหมายว่าจะต้องทำคะแนนให้สูง การตั้งจุดมุ่งหมายนั้น เป็นแรงจูงใจที่สำคัญมากที่จะผลักดันให้นักเรียนตั้งใจเรียน ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ส่งผลถึงประสิทธิภาพในการเรียนมากที่สุด

สรุปได้ว่า ทักษะที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน หากผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาเรียน ผู้เรียนจะสนใจ และเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ แต่ถ้าผู้เรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาใด เขาจะรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชานั้น ส่วนครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการสร้างและพัฒนาทัศนคติของผู้เรียน

8. แหล่งข้อมูลที่ได้รับ

ข้อมูล (Data) คือ ข้อความที่อาจจะเป็นตัวเลขหรือข้อความที่ทำให้ผู้อ่านทราบความเป็นไปของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บอกเกี่ยวกับสภาพการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้นหรือสิ่งที่ปรากฏขึ้น และข้อมูลจะคงสภาพความเป็นข้อมูลนั้น ไม่ว่าจะนำไปใช้หรือไม่ได้ใช้ก็ตาม

สารสนเทศ (Information) อาจเรียกว่า ข้อสนเทศ สารนิเทศ หรือ ข่าวสารข้อมูล หมายถึง ผลสรุปที่ได้จากการประมวลผลข้อมูล ซึ่งนำไปใช้ประโยชน์ในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง หรือนำไปใช้ในการสนับสนุนการตัดสินใจ สารสนเทศของบุคคลหนึ่ง อาจเป็นเพียงข้อมูลของอีกบุคคลหนึ่งก็ได้ ขึ้นอยู่กับการนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่

9. ความต้องการของตลาดแรงงาน

สัดส่วนการมีงานทำ จำแนกเป็นสาขาวิชาของผู้สำเร็จการศึกษาที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 21 แห่ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนของเอกชน 19 แห่ง โดยข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ปี 2545 ดังนี้

ตาราง 1 แสดงข้อมูลการมีงานทำของบัณฑิตที่จบจากสถาบันอุดมศึกษาจำแนกเป็นสาขาวิชา 10 อันดับ

อันดับ	สาขาวิชา	การมีงานทำ (ร้อยละ)
1	สัตวแพทยศาสตร์	93.44
2	แพทยศาสตร์และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ	92.52
3	คอมพิวเตอร์	69.37
4	การฝึกหัดครูและศึกษาศาสตร์	68.49
5	มนุษยศาสตร์	63.80
6	บริหารธุรกิจและการจัดการ	62.11

ตาราง 1 (ต่อ)

อันดับ	สาขาวิชา	การมีงานทำ (ร้อยละ)
7	คณิตศาสตร์และสถิติ	59.03
8	วิศวกรรมศาสตร์	58.96
9	สถาปัตยกรรมศาสตร์	56.81
10	สังคมและพฤติกรรมศาสตร์	56.14

ที่มา: ฝ่ายวิเคราะห์ตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. (2546).

จะเห็นได้ว่า มีผู้ที่จบสาขาบริหารธุรกิจและการจัดการ เป็นผู้มีงานทำและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานมากถึงร้อยละ 62.11 ซึ่งถือได้ว่า ผู้ที่จบสาขานี้จะมีงานทำและเป็นที่ต้องการสำหรับตลาดแรงงาน

8. ความคาดหวังของผู้ปกครอง

อัจฉรา สุขารมณ์ (2542 : 1) กล่าวว่า บิดา มารดา เลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดา มารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาด้านสติปัญญาให้แก่ลูก พยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง

เกตเซลส์ และคนอื่น ๆ (Getzels; & others. 1964 : 390 - 398) กล่าวว่า ความคาดหวังของบุคคลนั้นย่อมแตกต่างกัน เพราะคนเราต่างมีความคิดและความต้องการที่ต่างกัน พฤติกรรมทางสังคมของบุคคลนั้นจึงแตกต่างกันด้วย

10. การจัดการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (Master of Business Administration)

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร (พรพนา ศรีสถานนท์. 2538 : 6)

1. มุ่งให้นักศึกษามีความรู้ ทักษะและความเข้าใจ อันจำเป็นจะต้องใช้ในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นยังจะต้องมีความรู้พื้นฐานในงานธุรกิจ สามารถพัฒนาความสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ รวมทั้งวิเคราะห์วินิจฉัย วางแผน และติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

2. มุ่งพัฒนาความสามารถเชิงวิเคราะห์ วิจัย วิจารณ์ แก้ปัญหา และการวินิจฉัยสั่งการ และมีความรู้พื้นฐานในการแก้ปัญหาทางการจัดการได้

3. มุ่งเตรียมนักศึกษาให้มีความพร้อมสำหรับอาชีพหลาย ๆ อย่าง และมีความรับผิดชอบทางการบริหารในระดับสูง ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

4. มุ่งพัฒนาโลกทัศน์ทางการบริหาร และวิธีคิด พร้อม ๆ กับการถ่ายทอดความชำนาญแบบสหวิทยาการ เน้นการนำทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ การศึกษาอดีต เพื่อปรับปรุงอนาคต การเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ตลอดเวลาในงานบริหาร

5. เพื่อสนองความต้องการของสังคมในการพัฒนาความรู้ทางวิชาการต่าง ๆ ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น
ประโยชน์ (พรพนา ศรีสถนนท์. 2538 : 6)

1. ได้ประสบการณ์ในการเรียนรู้บทบาททางการจัดการ
2. ได้รับความเชื่อถือทางการจัดการ ผู้ที่จบ M.B.A. จะมีใจชอบการแข่งขัน มุ่งหวังความสำเร็จตามเป้าหมาย เป็นผู้จริงจังในวิชาชีพ และอยากเป็นผู้นำ
3. เป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญทางเทคนิควิชาการที่รับรองได้ ทำให้เข้าไปทำงานได้หลายประเภท และอยู่ในตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง
4. เงินและพลังในการหารายได้ ผู้ที่จบ M.B.A. จะได้รับค่าจ้างสูง ได้เลื่อนตำแหน่งเร็วกว่าผู้จบสาขาอื่น แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผลงานและประสิทธิภาพในการทำงานของท่านด้วย

คุณสมบัติของนักศึกษา M.B.A. ที่ประสบความสำเร็จ (พรพนา ศรีสถนนท์. 2538 : 7)

1. หาวิธีแก้ไขปัญหาก็ถูกต้อง โดยอาศัยทักษะหลาย ๆ ด้าน และเชื่อมโยงทักษะเหล่านั้นเข้าด้วยกัน เพื่อนำไปแก้ปัญหาให้ถูกต้องและถูกวิธี
2. เป็นผู้มีโลกทัศน์กว้างไกล สามารถสร้างภาพในอนาคต ถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้อย่างทั่วถึง และชักชวนให้ผู้อื่นเห็นภาพนั้น ๆ รวมทั้งจูงใจให้คนเหล่านั้นฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายตามที่ได้คาดหวังไว้
3. เป็นทั้งผู้เล่นและหัวหน้าทีม ทักษะที่สำคัญที่สุดสำหรับนักศึกษา M.B.A. คือการทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักศึกษา M.B.A. มักจะคิดว่าตนเองเป็นผู้นำ แต่จริง ๆ แล้ว ผู้นำจะต้องเป็นคนที่ผู้อื่นยอมรับว่าเป็นผู้นำ เป็นคนที่สามารถแก้ปัญหาโดยมอบหมายงานอย่างมีระบบให้กับบุคลากร โดยทุกฝ่ายพอใจกับงานที่ได้รับมอบหมาย
4. มีคุณธรรม ไม่เอารัดเอาเปรียบลูกค้า
5. เป็นผู้รอบรู้ ต้องทราบถึงแต่ละประเทศทั่วโลกว่าจะมีวิธีการทำอะไรที่แตกต่างกัน และเรียนรู้วิธีการที่แตกต่างกันอย่างลึกซึ้ง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นกับสถานการณ์ด้วย ถ้าอยู่ในฐานะผู้ซื้อก็ไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ลึก แต่ถ้าอยู่ในฐานะผู้ขาย ความรอบรู้เกี่ยวกับลูกค้านั้นถือเป็นการได้เปรียบที่สำคัญยิ่ง

รายงานแสดงจำนวนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่เป็นมหาวิทยาลัย โดยข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ปีการศึกษา 2548 ดังนี้

ตาราง 2 แสดงรายงานการศึกษานักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทั้งหมดจาสถาบันอุดมศึกษา
ของรัฐ ปีการศึกษา 2548 จำแนกตามมหาวิทยาลัย

อันดับ	มหาวิทยาลัย	จำนวนนิสิต/นักศึกษา (คน)
1	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	3,375
2	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	1,392
3	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	975
4	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	939
5	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	678
6	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	536
7	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	529
8	มหาวิทยาลัยบูรพา	442
9	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	318
10	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	251
11	มหาวิทยาลัยนเรศวร	217
12	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	191
13	มหาวิทยาลัยแม่โจ้	124
14	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	104
15	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	97

ที่มา: สารสนเทศอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2548). ข้อมูลจำนวนนักศึกษา.
สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2548, จาก <http://www.mua.go.th>

11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ มีผู้ศึกษาดังนี้

อักรชิต ที่ชะทิพย์สกุล. (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์มูลเหตุจูงใจของ
บัณฑิตศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่ม
ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตบัณฑิตศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่
เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2529 จำนวน 410 คน ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาต่อ
การเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจ อยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ความต้องการ
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจ ต้องการความรู้ใหม่ ๆ มาใช้งานที่จะปฏิบัติต่อไป และ
ต้องการความรู้วิชาการใหม่ ๆ ที่ทันสมัย แรงจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาระหว่างนิสิตที่สำเร็จการศึกษา
ระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจจากสถาบันการศึกษาส่วนกลาง และในส่วนภูมิภาค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่

ระดับ 0.05 แรงจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิง นิสิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตก่อนเข้าศึกษาระดับปริญญามหาบัณฑิตมาแล้ว ไม่เกิน 3 ปีกับมากกว่า 3 ปี นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรปริญญาบัณฑิต น้อยกว่า 3.00 กับตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานกับไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน และนิสิตที่มีงานทำกับไม่มีงานทำ ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 นิสิตทั้ง 13 ภาควิชา มีแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ตัวประกอบที่สำคัญที่เกี่ยวกับแรงจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษา ต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมี 8 ตัวประกอบ คือ (1) คุณภาพของอาจารย์และการจัดการศึกษา (2) ความต้องการปริญญามหาบัณฑิต (3) สาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของสังคม (4) ความรู้ (5) สาขาวิชาที่นิสิตมีความสามารถเรียนสำเร็จได้ (6) สาขาที่มีความสามารถนำไปใช้ได้ (7) สาขาวิชาที่ตรงกับความถนัดของนิสิตและ (8) เกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย ตัวประกอบเหล่านี้ สามารถอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาได้ร้อยละ 42.6

จิราภรณ์ ไหวดี (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 ด้านสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา และด้านทั่วไป ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจของนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านการชักจูงจากบุคคลและสื่อ นอกนั้นมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน การจัดลำดับความสำคัญของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว รองลงมาคือด้านสถาบัน ด้านทั่วไป ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านหลักสูตรและสาขาวิชา และด้านการชักจูงจากบุคคลและสื่อ

สมพงศ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : 78) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการ และด้านคุณลักษณะของสถาบัน เป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจด้านคุณลักษณะส่วนตัวและด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน

ยนต์ ชุ่มยิ้ม (รุ่งทิวา ประสพสันต์. 2543 : 23 ; อ้างอิงจาก ยนต์ ชุ่มยิ้ม. 2525) ได้ทำการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจให้เลือกเรียนครู ของนักศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออก 4 แห่ง คือ วิทยาลัยครูเพชรบุรี วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึงราชบุรี วิทยาลัยครูนครปฐม และวิทยาลัยครูกาญจนบุรี จำนวน 800 คน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับสูง คือ องค์ประกอบที่เกี่ยวกับลักษณะของงานและองค์ประกอบที่เกี่ยวกับตัวนักศึกษา ส่วนองค์ประกอบที่เกิดจากบิดา มารดาหรือญาติ นอกจากนี้ ผลการวิจัยเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาชายหญิงและนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าเรียนแตกต่างกัน มีลักษณะแรงจูงใจในการเลือกครู

ไม่แตกต่างกัน แต่มีแนวโน้มว่านักศึกษาหญิงจะมีลักษณะแรงจูงใจในการเลือกเรียนครูสูงกว่านักศึกษาชาย

พันธุ์หญิง กิติพร พุทธิพันธ์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงระดับแรงจูงใจและปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจที่ทำให้นักเรียนพยาบาลกองทัพบก เลือกเข้ารับการศึกษาลัทธิสตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ที่วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก พบว่า นักเรียนพยาบาลกองทัพบกมีระดับแรงจูงใจในการเข้ารับการศึกษาลัทธิสตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ที่วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก อยู่ในระดับมาก โดยในด้านความต้องการความสำเร็จในชีวิต มีค่าเฉลี่ยระดับแรงจูงใจสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความต้องการความมั่นคงหรือความปลอดภัย ด้านความต้องการการยกย่อง ด้านความต้องการทางสังคม และด้านความต้องการทางร่างกาย ตามลำดับ สำหรับการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนพยาบาล ได้แก่ อายุ ภูมิสำเนาเดิม สภาพแวดล้อมของครอบครัว รายได้รวมของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิธีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก และความคิดเห็นที่มีต่อวิธีการคัดเลือกให้เข้ารับการศึกษ พบว่า มีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนพยาบาลกองทัพบก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัย เรื่องปัจจัยที่อิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากประชากรมีจำนวนมาก ไม่ทราบขนาดของประชากร จึงได้ทำการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยอาศัยสูตรในการคำนวณแบบไม่ทราบจำนวนประชากร (กัลยา วาณิชย์ บัญชา. 2545 : 26) จากสูตรดังนี้

สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างแบบไม่ทราบค่าประชากร (ที่มีระดับความเชื่อมั่น 95% และ ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการเลือกตัวอย่างไม่เกิน 5%)

$$n = \frac{Z^2}{4E^2}$$

เมื่อ	n	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	Z	=	ค่ามาตรฐานของระดับความเชื่อมั่น
	E	=	ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้น

ดังนั้น จะได้ขนาดตัวอย่าง

$$\begin{aligned} n &= \frac{(1.96)^2}{4(0.05)^2} \\ &= 385 \quad \text{คน} \end{aligned}$$

ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน และเพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นในการตอบแบบสอบถาม ในที่นี้ผู้วิจัยจึงได้ทำการขอเพิ่มกลุ่มตัวอย่างสำรองไว้ 17 คน รวมเป็นขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 402 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างอันเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด จำนวน 402 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบใช้วิจารณญาณ (Judgment Sampling) โดยใช้วิธีเลือกตัวอย่างจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีจำนวนนักศึกษามากที่สุดจำนวน 6 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์(นิด้า) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขั้นตอนที่ 2

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดสัดส่วน (Quota Sampling) โดยการคำนวณหาจำนวนตัวอย่างที่จะเก็บจากแต่ละสถาบันที่ได้เลือกไว้ทั้งหมด 6 สถาบัน

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น จะได้กลุ่มตัวอย่างละ} &= \frac{402}{6} \\ &= 67 \quad \text{คน} \end{aligned}$$

ได้กลุ่มตัวอย่างละ 67 คน ซึ่งได้มาจากการนำจำนวนสถาบัน 6 สถาบันไปคิดค่าเฉลี่ยหารจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 402 คน

ตาราง 3 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษา	จำนวนตัวอย่าง (คน)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	67
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์(นิด้า)	67
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	67
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	67
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	67
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	67
รวม	402

ขั้นตอนที่ 3

ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการเก็บตัวอย่างแต่ละสถาบัน โดยนำแบบสอบถามที่จัดเตรียมไว้ไปจัดเก็บข้อมูลตามสัดส่วนที่กำหนดให้ครบตามจำนวน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

1.1 แบบสอบถามลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed - ended questions) จำนวน 3 ข้อ เป็นแบบปลายเปิด (Open - ended questions) จำนวน 1 ข้อ ได้แก่

ข้อที่ 1 เพศ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

- 1) ชาย
- 2) หญิง

ข้อที่ 2 อายุ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อที่ 3 อาชีพ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

- 1) นักศึกษา/นิสิต
- 2) รัฐบาล/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- 3) พนักงานบริษัทเอกชน
- 4) ธุรกิจส่วนตัว

ข้อที่ 4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

- 1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท
- 2) 10,001 - 20,000 บาท
- 3) 20,001 - 30,000 บาท
- 4) ตั้งแต่ 30,001 บาท ขึ้นไป

1.2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคอร์ท เป็นการวัดระดับความสำคัญซึ่งมี 5 ระดับ (Likert scale type) ผู้วิจัยใช้แบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ซึ่งเป็นแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) เป็นแบบสอบถามรายงานตนเอง มีจำนวนทั้งหมด 20 ข้อ โดยมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

ตรงกับบุคลิกภาพมากที่สุด	เท่ากับ	5 คะแนน
ตรงกับบุคลิกภาพมาก	เท่ากับ	4 คะแนน
ตรงกับบุคลิกภาพปานกลาง	เท่ากับ	3 คะแนน
ตรงกับบุคลิกภาพน้อย	เท่ากับ	2 คะแนน
ตรงกับบุคลิกภาพน้อยที่สุด	เท่ากับ	1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย (อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล. 2533 : 57)

คะแนน 1 – 50 หมายถึง บุคลิกภาพแบบ บี (ลักษณะของบุคคลที่ไม่มีความทะเยอทะยาน ไม่ชอบแข่งขัน อดทนสูง ทำงานด้วยความเชื่องช้า ไม่มีความพยายามเพื่อประสบความสำเร็จในการทำงาน ไม่ชอบความท้าทาย ชอบการรอคอย ไม่รักความก้าวหน้า)

คะแนน 50 – 100 หมายถึง บุคลิกภาพแบบ เอ (ลักษณะของบุคคลที่มีความทะเยอทะยาน ชอบแข่งขัน อดทนต่ำ ทำงานด้วยความรวดเร็ว มีความพยายามเพื่อประสบความสำเร็จในการทำงาน ชอบความท้าทาย ไม่ชอบการรอคอย รักความก้าวหน้า)

1.3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคอร์ท เป็นการวัดระดับความสำคัญซึ่งมี 5 ระดับ (Likert scale type) มีจำนวนทั้งหมด 11 ข้อ โดยมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

ทัศนคติดีมากที่สุด	เท่ากับ	5 คะแนน
ทัศนคติดีมาก	เท่ากับ	4 คะแนน
ทัศนคติดีปานกลาง	เท่ากับ	3 คะแนน
ทัศนคติดีน้อย	เท่ากับ	2 คะแนน
ทัศนคติดีน้อยที่สุด	เท่ากับ	1 คะแนน

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำถาม (บุญชม ศรีสะอาด. 2542 : 82) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาแบ่งระดับ ด้วยการหาช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น (Class Interval) โดยการคำนวณตามหลักการหาค่าเฉลี่ย จะได้ช่วงกว้างระดับละ 0.80 ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80\end{aligned}$$

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2528 : 9)

คะแนนเฉลี่ย

แปลความหมาย

4.21 – 5.00	มีทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ดีมากที่สุด
3.41 – 4.20	มีทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ดีมาก
2.61 – 3.40	มีทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ดีปานกลาง
1.81 – 2.60	มีทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ดีน้อย
1.00 – 1.80	มีทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ดำน้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

2.1 แหล่งข้อมูลที่ได้รับ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed - ended questions)
จำนวน 1 ข้อ ได้แก่

ข้อที่ 1 แหล่งข้อมูลที่ได้รับ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

- 1) ผู้ปกครอง
- 2) เพื่อน
- 3) อาจารย์
- 4) รุ่นพี่
- 5) ญาติพี่น้อง
- 6) สื่อมวลชน ได้แก่ วารสาร หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เอกสาร
ประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย และอินเทอร์เน็ต

2.2 ความต้องการของตลาดแรงงาน มีลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคอร์ท เป็นการวัดระดับความสำคัญซึ่งมี 3 ระดับ (Likert scale type)
จำนวน 1 ข้อ โดยมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

มาก	เท่ากับ	3	คะแนน
ปานกลาง	เท่ากับ	2	คะแนน
น้อย	เท่ากับ	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2528 : 9)

คะแนนเฉลี่ย

แปลความหมาย

2.35 - 3.00	มีความคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานอยู่ในระดับมาก
1.68 - 2.34	มีความคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานอยู่ในระดับปานกลาง
1.00 - 1.67	มีความคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานอยู่ในระดับน้อย

2.3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ต เป็นการวัดระดับความสำคัญซึ่งมี 5 ระดับ (Likert scale type) มีจำนวนทั้งหมด 10 ข้อ โดยมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

ความคาดหวังของผู้ปกครองมากที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน
ความคาดหวังของผู้ปกครองมาก	เท่ากับ	4	คะแนน
ความคาดหวังของผู้ปกครองปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
ความคาดหวังของผู้ปกครองน้อย	เท่ากับ	2	คะแนน
ความคาดหวังของผู้ปกครองน้อยที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2528 : 9)

คะแนนเฉลี่ย

แปลความหมาย

4.21 – 5.00	มีการรับรู้เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตนเองมากที่สุด
3.41 – 4.20	มีการรับรู้เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตนเองมาก
2.61 – 3.40	มีการรับรู้เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตนเองปานกลาง
1.81 – 2.60	มีการรับรู้เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตนเองน้อย
1.00 – 1.80	มีการรับรู้เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตนเองน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ต เป็นการวัดระดับความสำคัญซึ่งมี 5 ระดับ (Likert scale type) มีจำนวนทั้งหมด 15 ข้อ โดยมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน
มาก	เท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
น้อย	เท่ากับ	2	คะแนน
น้อยที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2528 : 9)

คะแนนเฉลี่ย

แปลความหมาย

4.21 – 5.00	มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมากที่สุด
3.41 – 4.20	มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมาก
2.61 – 3.40	มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตปานกลาง
1.81 – 2.60	มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตน้อย
1.00 – 1.80	มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม เพื่อให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของงานวิจัย

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อเป็นการตรวจสอบขอคำแนะนำในการนำมาปรับปรุงแก้ไข ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ เพื่อปรับปรุงใหม่ให้มีความถูกต้องก่อนนำไปใช้

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาปริญญาโทที่กำลังศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน

5. นำแบบสอบถามไปหาความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบัค (Cronbach) ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มีดังนี้

5.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.758

5.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ แบ่งออกเป็น

ด้านความคิด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.723

ด้านความรู้สึก มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.756

ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.769

5.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.789

5.4 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ แบ่งออกเป็น

ด้านการพัฒนาตนเอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.875

ด้านสังคม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.862

ด้านอาชีพ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.735

ด้านสถาบัน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.811

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Research) และการวิจัยเชิงอนุมาน (Inferential Research) โดยมุ่งศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร โดยมีแหล่งข้อมูล ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน ดังนี้

1.1 หนังสือทางวิชาการ งานวิจัย และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.2 หนังสือพิมพ์ และวารสารต่าง ๆ

1.3 ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บตัวอย่างด้วยตนเอง พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 402 ตัวอย่าง จาก 6 สถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์(นิด้า) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ทำหนังสือถึงคณะบดีของแต่ละมหาวิทยาลัยเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บแบบสอบถาม จากบัณฑิตวิทยาลัย

2.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง และให้ผู้อื่นช่วยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ตอบแบบสอบถาม

2.3 รวบรวมแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาลงรหัสและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science)

ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูล จะเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างเดือนมกราคม 2549 โดยขอความร่วมมือจากนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานครจำนวน 402 คน ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

1. ทดสอบแบบสอบถามที่ได้ทำการออกแบบไว้ (Try Out) แล้วดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องของแบบสอบถาม พร้อมตรวจสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค (Alpha Cronbach Coefficient)
2. นำแบบสอบถามที่แก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้ว ออกเก็บข้อมูลจริง
3. นำแบบสอบถามที่เก็บข้อมูลแล้ว มาตรวจสอบความสมบูรณ์
4. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว มาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัสสำหรับประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์
5. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลโดยโปรแกรม SPSS for Window ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Research)
 - 1.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน , แหล่งข้อมูลที่ได้รับ โดยใช้คำร้อยละ เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา
 - 1.2 ข้อมูลบุคลิกภาพ ทศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ความต้องการของตลาดแรงงาน และความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา
 - 1.3 แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านสถาบัน โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา
2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Research)
 - 2.1 การเปรียบเทียบเพศกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ใช้สถิติ t – test
 - 2.2 การเปรียบเทียบอายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และแหล่งข้อมูลที่ได้รับ กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)
 - 2.3 การหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ความต้องการของตลาดแรงงาน และความคาดหวังของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ใช้วิธีการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของ เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานของการวัด ได้แก่

1.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อแปลความหมายของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) (Ferguson. 1971 : 45) เพื่อแปลความหมายข้อมูลด้านต่าง ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (Ferguson. 1971 : 62)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (กลยา วาณิชย์บัญชา. 2546 : 449) มีสูตรดังนี้

$$\text{Cronbach's alpha} = \frac{k \overline{\text{covariance}} / \overline{\text{variance}}}{1 + (k - 1) \overline{\text{covariance}} / \overline{\text{variance}}}$$

$$\begin{aligned}
 \text{โดย } k &= \text{จำนวนคำถาม} \\
 \frac{\text{covariance}}{\text{variance}} &= \text{ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่างๆ} \\
 &= \text{ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมของคำตอบ}
 \end{aligned}$$

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มตามตัวแปรเพศ โดยใช้การวิเคราะห์แบบ t – test (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 164 – 166)

$$t = \frac{\overline{x}_1 - \overline{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
	$\overline{x}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	$\overline{x}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	s_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	s_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
โดย	df	แทน	$n_1 + n_2 - 2$

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ตาม ตัวแปรอายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และแหล่งข้อมูลที่ได้รับ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2544 : 145)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าแจกแจงที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
	MS_b	แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

$$MS_b = \frac{SS_b}{(k - 1)}$$

$$MS_w = \frac{SS_w}{(n - k)}$$

โดย	SS_b	แทน	ผลรวมของกำลังสองระหว่างกลุ่ม
	SS_w	แทน	ผลรวมของกำลังสองภายในกลุ่ม
	k	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	จำนวนสมาชิกทั้งหมด
	$(k - 1)$	แทน	Degree of freedom สำหรับการแปรผันระหว่างกลุ่ม (df_b)
	$(n - k)$	แทน	Degree of freedom สำหรับการแปรผันภายในกลุ่ม (df_w)

หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างรายคู่ในกรณี
 นัยสำคัญทางสถิติ จะใช้วิธีการของ Fisher's Least Significant Difference (LSD) (กัลยา วานิชย์บัญชา.
 2544 : 323 – 333)

$$LSD = t_{1-\alpha/2; n-k} \sqrt{MSE \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$$

เมื่อ	$t_{1-\alpha/2; n-k}$	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t-test ที่ระดับ ความเชื่อมั่น 95% และชั้นแห่งความเป็นอิสระภายในกลุ่ม
	MSE	แทน	ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม (MS_w)
	n_i	แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่ม i
	n_j	แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่ม j

3.3 สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน หรือหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 2542 : 13)

$$r_{xy} = \frac{n\sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[n\sum X^2 - (\sum X)^2][n\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนน Y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง X และ Y ทุกคู่
	n	แทน	จำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง

ความหมายของค่า r (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545 : 437)

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะมีค่าระหว่าง $-1 \leq r \leq 1$

ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะลด แต่ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม

ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะเพิ่มขึ้น แต่ถ้า X ลด Y จะลดด้วย

ค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก

ค่า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม และมีความสัมพันธ์กันมาก

ค่า $r = 0$ แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์

ค่า r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย

เกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (สากล จริยวิทยานนท์.2542 : 508)

1. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.01 – 0.20 มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ
2. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.21 - 0.40 มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ
3. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.41 – 0.60 มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง
4. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.61 – 0.80 มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับค่อนข้างสูง
5. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.81 – 1.00 มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายจำนวน 402 คน และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน Sum of Squares)
df	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
F-ratio	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – Distribution
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น (probability) สำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
H ₀	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบายโดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.2 บุคลิกภาพ และทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสิ่งแวดล้อมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม

2.1 แหล่งข้อมูลที่ได้รับ

2.2 ความต้องการของตลาดแรงงาน และความคาดหวังของผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามที่ใช้วัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม ด้านอาชีพและด้านสถาบัน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม

1.1 ประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยนำเสนอในรูปแบบของจำนวนความถี่และร้อยละ ดังนี้

ตาราง 4 แสดงจำนวนความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	107	26.6
หญิง	295	73.4
รวม	402	100
2. อายุ		
21 - 25 ปี	182	45.3
26 - 30 ปี	150	37.3
ตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป	70	17.4
รวม	402	100.0
3. อาชีพ		
นักศึกษา/นิสิต	205	51.0
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	32	8.0
พนักงานบริษัทเอกชน	115	28.6
ธุรกิจส่วนตัว	50	12.4
รวม	402	100.0

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	180	44.8
10,001 - 20,000 บาท	154	38.3
20,001 - 30,000 บาท	46	11.4
ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป	22	5.5
รวม	402	100.0

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ จำนวน 402 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เป็นเพศหญิง จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 73.4 และเพศชาย จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6

อายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 21 – 25 ปี จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 26 – 30 ปี จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 และอายุตั้งแต่ 31 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็น นักศึกษา/นิสิต จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมา คือ ผู้ที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 อาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 และอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาคือ ผู้ที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 ผู้ที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 และผู้ที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

1.2 บุคลิกภาพ และทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึกและด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม โดยนำเสนอในรูปแบบใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ บุคลิกภาพและทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ปัจจัยส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	การแปลความหมาย
1. บุคลิกภาพ	68.66	4.318	แบบเอ
2. ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	3.82	0.320	มีทัศนคติที่ดีมาก

ตาราง 6 แสดงจำนวนความถี่ และร้อยละของบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. บุคลิกภาพแบบ เอ	375	93.28
2. บุคลิกภาพแบบ บี	27	6.72
รวม	402	100.0

จากตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามบุคลิกภาพ และทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต พบว่า

บุคลิกภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 68.66 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.318 แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแบบเอ คือ ลักษณะของบุคคลที่มีความทะเยอทะยาน ขอบแข่งขัน อดทนต่ำ ทำงานด้วยความรวดเร็ว มีความพยายามเพื่อประสบความสำเร็จในการทำงาน ชอบความท้าทาย ไม่ชอบการรอคอย รักความก้าวหน้า และจากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ จำนวน 375 คน คิดเป็นร้อยละ 93.28 และลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.72 ตามลำดับ

ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก หมายความว่า มีทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.82 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.320

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยด้านความคิด

ด้านความคิด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	การแปลความหมาย (มีทัศนคติ)
1. สาขาวิชาของท่านสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน	3.83	0.635	ดีมาก
2. สาขาวิชาของท่านให้ความรู้ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.84	0.779	ดีมาก
3. การเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยมีคุณค่าต่อชีวิตของท่าน	4.51	0.529	ดีมากที่สุด
4. ท่านต้องการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัย เพราะเป็นสาขาวิชาที่มีความสำคัญ	4.59	0.493	ดีมากที่สุด
รวม	4.19	0.358	ดีมาก

จากตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลของทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยด้านความคิด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยด้านความคิดที่ดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.358

เมื่อวิเคราะห์ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยด้านความคิด เป็นรายข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า ตนต้องการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเพราะเป็นสาขาวิชาที่มีความสำคัญ และการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยมีคุณค่าต่อชีวิตของตน มีทัศนคติที่ดีมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และ 4.51 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.493 และ 0.529 ตามลำดับ ส่วนสาขาวิชาของตนให้ความรู้ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น และสาขาวิชาของตนสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวันมีทัศนคติที่ดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และ 3.83 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.779 และ 0.635 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิตด้านความรู้สึ

ด้านความรู้สึ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	การแปลความหมาย (มีทัศนคติ)
1. ท่านสนใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับวิชาที่เรียนใน หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	4.10	0.698	ดีมาก
2. ท่านรู้สึกสนุกในการเรียนในหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	3.85	0.657	ดีมาก
3. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เป็น หลักสูตรที่น่าเรียนมาก	3.84	0.711	ดีมาก
รวม	3.93	0.547	ดีมาก

จากตาราง 8 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลของทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิตด้านความรู้สึ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิตด้านความรู้สึที่ดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.547

เมื่อวิเคราะห์ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านความรู้สึ เป็นรายข้อ
ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า สนใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับวิชาที่เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต รู้สึก
สนุกในการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต และหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เป็นหลักสูตรที่
น่าเรียนมากมีทัศนคติที่ดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10, 3.85 และ 3.84 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐานเท่ากับ 0.698, 0.657 และ 0.711 ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิตด้านความแน่วแน่มที่จะแสดงพฤติกรรม

ด้านแน่วแน่มที่จะแสดงพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	การแปลความหมาย (มีทัศนคติ)
1. ท่านมักหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาที่เรียน	3.13	0.903	ดีปานกลาง
2. ท่านมีความกระตือรือร้นในขณะที่เรียน	4.10	0.711	ดีมาก
3. ท่านอาสาเป็นผู้ออกไปนำเสนอหน้าห้อง	3.00	0.971	ดีปานกลาง
4. ท่านไปถึงห้องเรียนก่อนเวลา	3.06	0.774	ดีปานกลาง
รวม	3.33	0.518	ดีปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลของทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่ดีปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.518

เมื่อวิเคราะห์ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม เป็นรายข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า มีความกระตือรือร้นในขณะที่เรียนมีทัศนคติที่ดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.711 ส่วนตนมักหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาที่เรียน ไปถึงห้องเรียนก่อนเวลา และอาสาเป็นผู้ออกไปนำเสนอหน้าห้องมีทัศนคติที่ดีปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13, 3.06 และ 3.00 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.903, 0.774 และ 0.971 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสิ่งแวดล้อมของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม

2.1 แหล่งข้อมูลที่ได้รับ โดยนำเสนอในรูปแบบของจำนวนความถี่และร้อยละ ดังนี้

ตาราง 10 แสดงจำนวนความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านแหล่งข้อมูลที่ได้รับของผู้ตอบแบบสอบถาม

	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. แหล่งข้อมูลที่ได้รับ		
ผู้ปกครอง	30	7.5
เพื่อน	148	36.8
อาจารย์	22	5.5
รุ่นพี่	26	6.5
ญาติพี่น้อง	22	5.5
สื่อมวลชน ได้แก่ วารสาร หนังสือพิมพ์ วิทยุ		
โทรทัศน์ เอกสารประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย และ	154	38.3
อินเทอร์เน็ต		
รวม	402	100.0

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์แหล่งข้อมูลที่ได้รับของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 402 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลสำหรับการตัดสินใจจากทางสื่อมวลชนมากที่สุด จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาคือจากเพื่อน จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 จากผู้ปกครอง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 จากรุ่นพี่ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 จากอาจารย์และญาติพี่น้อง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

2.2 ความต้องการของตลาดแรงงาน และความคาดหวังของผู้ปกครองโดยนำเสนอในรูปแบบใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความต้องการของตลาดแรงงาน และความคาดหวังของผู้ปกครอง

ปัจจัยสิ่งแวดล้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	การแปลความหมาย
1. ความต้องการของตลาดแรงงาน	2.46	0.625	มาก
2. ความคาดหวังของผู้ปกครอง	3.72	0.413	มาก

จากตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยสิ่งแวดล้อมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ความต้องการของตลาดแรงงานและความคาดหวังของผู้ปกครอง พบว่า ความต้องการของตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.625 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานอยู่ในระดับมาก ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.72 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.413 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการรับรู้เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตนเองอยู่ในระดับมาก

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นรายข้อ

ความคาดหวังของผู้ปกครอง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	การแปลความหมาย
1. ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีผลการเรียนที่ดี	3.56	0.881	มาก
2. ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าสนใจการเรียนมากกว่าเรื่องอื่น ๆ	3.07	0.924	ปานกลาง
3. ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าศึกษาต่อถึงระดับปริญญาโท	3.46	0.947	มาก
4. ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาและเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.03	0.720	มาก
5. ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีงานทำที่ดีและมีรายได้สูงเมื่อสำเร็จการศึกษา	4.03	0.920	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

ความคาดหวังของผู้ปกครอง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	การแปลความหมาย
6. ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีความขยันและอดทนในด้านการเรียน	3.91	0.727	มาก
7. ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อความสำเร็จในวันข้างหน้า	4.18	0.545	มาก
8. ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าใฝ่หาความรู้อยู่เสมอเพื่อจะได้ก้าวทันเทคโนโลยีใหม่ ๆ	3.46	0.958	มาก
9. ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีอนาคตที่ดีและประสบความสำเร็จในชีวิต	4.23	0.622	มากที่สุด
10. ผู้ปกครองสนใจซักถามเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้าเสมอ	3.29	1.079	ปานกลาง
รวม	3.72	0.413	มาก

จากตาราง 12 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลของความคาดหวังของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการรับรู้เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตนเองอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.413

เมื่อวิเคราะห์ความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นรายข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า ผู้ปกครองต้องการให้ตนมีอนาคตที่ดีและประสบความสำเร็จในชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.622 รองลงมาคือ ผู้ปกครองต้องการให้ตนตั้งใจเรียนเพื่อความสำเร็จในวันข้างหน้า ผู้ปกครองต้องการให้ตนสำเร็จการศึกษาและเป็นที่ยอมรับของสังคม ผู้ปกครองต้องการให้ตนมีงานทำที่ดีและมีรายได้สูงเมื่อสำเร็จการศึกษา ผู้ปกครองต้องการให้ตนมีความขยันและอดทนในด้านการเรียน ผู้ปกครองต้องการให้ตนมีผลการเรียนที่ดี ผู้ปกครองต้องการให้ตนศึกษาต่อถึงระดับปริญญาโท ผู้ปกครองต้องการให้ตนใฝ่หาความรู้อยู่เสมอเพื่อจะได้ก้าวทันเทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18, 4.03, 4.03, 3.91, 3.56, 3.46 และ 3.46 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.545, 0.720, 0.920, 0.727, 0.881, 0.947 และ 0.958 ตามลำดับ และตอบว่า ผู้ปกครองสนใจซักถามเกี่ยวกับการเรียนของตนเสมอ และผู้ปกครองต้องการให้ตนสนใจการเรียนมากกว่าเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 และ 3.07 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.079 และ 0.924 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามที่ใช้วัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม ด้านอาชีพและด้านสถาบันโดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโดยรวม 4 ด้าน ดังนี้

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	การแปลความหมาย (แรงจูงใจ)
ด้านการพัฒนาตนเอง	4.00	0.519	มาก
ด้านสังคม	3.77	0.548	มาก
ด้านอาชีพ	4.24	0.559	มากที่สุด
ด้านสถาบัน	3.40	0.591	ปานกลาง
รวม	3.85	0.301	มาก

จากตาราง 13 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง แรงจูงใจด้านสังคม แรงจูงใจด้านอาชีพ และแรงจูงใจด้านสถาบัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.85 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.301 โดยแรงจูงใจด้านอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง และแรงจูงใจด้านสังคมด้านสถาบันอยู่ในระดับมาก แรงจูงใจด้านสถาบันอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.24, 4.00, 3.77 และ 3.40 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.559, 0.519, 0.548 และ 0.591 ตามลำดับ ซึ่งสามารถจำแนกพิจารณาเป็นรายด้านได้ ดังนี้

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเอง

ด้านการพัฒนาตนเอง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	การแปลความหมาย (แรงจูงใจ)
1. ต้องการเพิ่มพูนความรู้	4.09	0.670	มาก
2. ต้องการพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุด	3.97	0.771	มาก
3. ต้องการมีความรู้ทัดเทียมเพื่อน	3.69	0.764	มาก
4. ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษา	4.24	0.625	มากที่สุด
รวม	4.00	0.519	มาก

จากตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเอง พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.519

เมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านการพัฒนาตนเองเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.625 รองลงมาคือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ต้องการพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุด และต้องการมีความรู้ทัดเทียมเพื่อนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09, 3.97 และ 3.69 ตามลำดับ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.670, 0.771, และ 0.764 ตามลำดับ

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสังคม

ด้านสังคม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	การแปลความหมาย (แรงจูงใจ)
1. ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น	3.97	0.786	มาก
2. ต้องการมีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น	3.41	0.832	มาก
3. มีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม	3.88	0.764	มาก
4. ทำให้ได้รับเกียรติจากคนรอบข้าง	3.80	0.720	มาก
รวม	3.77	0.548	มาก

จากตาราง 15 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสังคม พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสังคมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.548

เมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านสังคมเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการมีความรู้ก้าวหน้าการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทำให้ได้รับเกียรติจากคนรอบข้าง และต้องการมีเพื่อนเพิ่มมากขึ้นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97, 3.88, 3.80 และ 3.41 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.786, 0.764, 0.720 และ 0.832 ตามลำดับ

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านอาชีพ

ด้านอาชีพ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	การแปลความหมาย (แรงจูงใจ)
1. ต้องการพัฒนาดตนเองให้ก้าวหน้าในอาชีพ	4.42	0.743	มากที่สุด
2. เป็นอาชีพที่ทำรายได้ดี	4.24	0.743	มากที่สุด
3. ต้องการมีอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้า	4.33	0.690	มากที่สุด
4. นำไปประกอบอาชีพอิสระได้	3.96	1.035	มาก
รวม	4.24	0.559	มากที่สุด

จากตาราง 16 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านอาชีพ พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.559

เมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านอาชีพเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า ต้องการพัฒนาดตนเองให้ก้าวหน้าในอาชีพ ต้องการมีอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้า และคิดว่าเป็นอาชีพที่ทำรายได้ดีอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42, 4.33 และ 4.24 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.743, 0.690 และ 0.743 ตามลำดับ ส่วนสามารถนำไปประกอบอาชีพอิสระได้อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.035

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิตด้านสถาบัน

ด้านสถาบัน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	การแปลความหมาย (แรงจูงใจ)
1. ความสะดวกในการเดินทางมาเรียน	3.03	0.991	ปานกลาง
2. นิยมชมชอบชื่อเสียงของสถาบัน	3.61	0.685	มาก
3. คณาจารย์เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ ยอมรับกันโดยทั่วไปในวงการศึกษา	3.57	0.689	มาก
รวม	3.40	0.591	ปานกลาง

จากตาราง 17 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิตสถาบัน พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสถาบันอยู่ใน
ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.591

เมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านสถาบันเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามตอบ
ว่า นิยมชมชอบชื่อเสียงของสถาบัน และคณาจารย์เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป
ในวงการศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และ 3.57 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐานเท่ากับ 0.685 และ 0.689 ตามลำดับ ส่วนความสะดวกในการเดินทางมาอยู่ในระดับปานกลาง
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.991

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานในงานวิจัยนี้ มีจำนวนทั้งหมด 9 ข้อ แต่ละข้อมีการใช้สถิติ เพื่อใช้ในการ
การทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent
Sample t-test)

สมมติฐานข้อที่ 2 - 4 ใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One
Way Analysis of Variance : One - Way ANOVA)

สมมติฐานข้อที่ 5 - 6 ใช้การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระกัน
ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation
Coefficient)

สมมติฐานข้อที่ 7 ใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way
Analysis of Variance : One - Way ANOVA)

สมมติฐานข้อที่ 8 - 9 ใช้การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระกัน

ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน

H_0 : นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent Sample t-test) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก(H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 ซึ่งสามารถแสดงผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

ตาราง 18 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตแบบรายด้าน จำแนกตามเพศ ดังนี้

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	เพศ	t-test for Equality of Means				
		$\bar{x}$	S.D.	t	df	Sig.(2-tailed)
ด้านการพัฒนาตนเอง	ชาย	3.99	0.528	-0.210	400	0.834
	หญิง	4.00	0.516			
ด้านสังคม	ชาย	3.81	0.552	0.879	400	0.380
	หญิง	3.75	0.547			
ด้านอาชีพ	ชาย	4.25	0.584	0.295	400	0.768
	หญิง	4.23	0.550			
ด้านสถาบัน	ชาย	3.36	0.657	-0.792	166.21	0.429
	หญิง	3.42	0.565			
รวม	ชาย	3.85	0.314	0.029	400	0.977
	หญิง	3.85	0.297			

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานครระหว่างเพศชายและ

เพศหญิง โดยใช้สถิติ Independent Sample t - test ในการทดสอบ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.977 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของเพศชาย และเพศหญิงไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสามารถจำแนกวิเคราะห์เป็นรายด้านได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตรายด้าน ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านสถาบันมีค่า Sig. เท่ากับ 0.834, 0.380, 0.768 และ 0.429 ซึ่ง มากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านสถาบันที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 2 นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน

H_0 : นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One - Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) จึงสามารถสรุปได้ว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จึงนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้การทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนี้

ตาราง 19 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แบบรายด้าน จำแนกตามอายุ ดังนี้

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	Sig.(2- tailed)
ด้านการพัฒนาตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	0.529	0.264	0.982	0.376
	ภายในกลุ่ม	399	107.461	0.269		
	รวม	401	107.990			
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.036	0.018	0.060	0.942
	ภายในกลุ่ม	399	120.484	0.302		
	รวม	401	120.520			
ด้านอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.471	0.235	0.753	0.472
	ภายในกลุ่ม	399	124.704	0.313		
	รวม	401	125.175			
ด้านสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.307	0.153	0.438	0.646
	ภายในกลุ่ม	399	139.473	0.350		
	รวม	401	140.050			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.057	0.029	0.314	0.731
	ภายในกลุ่ม	399	36.257	0.091		
	รวม	401	36.314			

จากตาราง 19 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One-Way ANOVA) ในการทดสอบ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.731 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของแต่ละกลุ่มอายุไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสามารถจำแนกวิเคราะห์เป็นรายด้านได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตรายด้าน ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านสถาบันมีค่า Sig. เท่ากับ 0.376, 0.942, 0.472 และ 0.646 ซึ่ง มากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธ

สมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านการพัฒนตนเอง ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านสถาบันที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3 นักศึกษาที่มีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน

H_0 : นักศึกษาที่มีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One - Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) จึงสามารถสรุปได้ว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จึงนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้การทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนี้

ตาราง 20 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตแบบรายด้าน จำแนกตามอาชีพ ดังนี้

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	Sig.(2-tailed)
ด้านการพัฒนตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	0.717	0.239	0.887	0.448
	ภายในกลุ่ม	398	107.273	0.270		
	รวม	401	107.990			
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.064	0.021	0.070	0.976
	ภายในกลุ่ม	398	120.456	0.303		
	รวม	401	120.520			
ด้านอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.649	0.216	0.692	0.557
	ภายในกลุ่ม	398	124.525	0.313		
	รวม	401	125.175			

ตาราง 20 (ต่อ)

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	Sig.(2- tailed)
ด้านสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.170	0.057	0.161	0.923
	ภายในกลุ่ม	398	139.880	0.351		
	รวม	401	140.050			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.092	0.031	0.338	0.798
	ภายในกลุ่ม	398	36.222	0.091		
	รวม	401	36.314			

จากตาราง 20 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามอาชีพ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One - Way ANOVA) ในการทดสอบ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.798 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของแต่ละอาชีพไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสามารถจำแนกวิเคราะห์เป็นรายด้านได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตรายด้าน ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ พบว่าแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านสถาบันมีค่า Sig. เท่ากับ 0.448, 0.976, 0.557 และ 0.923 ซึ่ง มากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาที่มีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านสถาบันที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 4 นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน

H_0 : นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One - Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) จึงสามารถสรุปได้ว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จึงนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้การทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนี้

ตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตแบบรายด้าน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ดังนี้

	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	Sig.(2-tailed)
ด้านการพัฒนาตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	0.364	0.121	0.449	0.718
	ภายในกลุ่ม	398	107.626	0.270		
	รวม	401	107.990			
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.358	0.119	0.395	0.757
	ภายในกลุ่ม	398	120.162	0.302		
	รวม	401	120.520			
ด้านอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.193	0.064	0.205	0.893
	ภายในกลุ่ม	398	124.982	0.314		
	รวม	401	125.175			
ด้านสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.280	0.093	0.266	0.850
	ภายในกลุ่ม	398	139.770	0.351		
	รวม	401	140.050			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.072	0.024	0.264	0.851
	ภายในกลุ่ม	398	36.242	0.091		
	รวม	401	36.314			

จากตาราง 21 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One - Way ANOVA) ในการทดสอบ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.851 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาที่มีรายได้

เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของแต่ละกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสามารถจำแนกวิเคราะห์เป็นรายด้านได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตรายด้าน ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านสถาบัน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.718, 0.757, 0.893 และ 0.850 ซึ่ง มากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านสถาบันที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 5 คะแนนบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

H_0 : คะแนนบุคลิกภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

H_1 : คะแนนบุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกันโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 22 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนบุคลิกภาพกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตแบบรายด้านของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	คะแนนบุคลิกภาพ		
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	การแปลความหมาย
แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง	0.105*	0.036	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
แรงจูงใจด้านสังคม	0.028	0.572	ไม่มีความสัมพันธ์
แรงจูงใจด้านอาชีพ	0.081	0.106	ไม่มีความสัมพันธ์
แรงจูงใจด้านสถาบัน	0.010	0.838	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	0.101*	0.044	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนบุคลิกภาพกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Pearson Product Moment Correlation Coefficient ในการทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.044 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คะแนนบุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.101 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำและมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อนักศึกษาที่มีคะแนนบุคลิกภาพ ไปทางลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ (ลักษณะของบุคคลที่มีความทะเยอทะยาน ชอบแข่งขัน อดทนต่ำ ทำงานด้วยความรวดเร็ว มีความพยายามเพื่อประสบความสำเร็จในการทำงาน ชอบความท้าทาย ไม่ชอบการรอคอย รักความก้าวหน้า) มากขึ้น ก็จะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมากขึ้นด้วย โดยสามารถจำแนกวิเคราะห์เป็นรายด้านได้ดังนี้

คะแนนบุคลิกภาพกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านการพัฒนาตนเอง มีค่า Sig. เท่ากับ 0.036 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คะแนนบุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.105 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำและมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อนักศึกษาที่มีคะแนนบุคลิกภาพ ไปทางลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ (ลักษณะบุคคลที่มีความทะเยอทะยาน ชอบแข่งขัน แข่งขันกับเวลา อดทนต่ำ) มากขึ้น ก็จะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเองมากขึ้นด้วย

คะแนนบุคลิกภาพกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านสถาบัน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.572, 0.106 และ 0.838 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) ที่หมายความว่า คะแนนบุคลิกภาพไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านสถาบัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 6 ทศนคติต่อการเรียนในคณะบริหารธุรกิจมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

H_0 : ทศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

H_1 : ทศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

(Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกันโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 23 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิตกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตแบบรายด้านของนักศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	ทัศนคติต่อการเรียนในคณะบริหารธุรกิจ		
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	การแปลความหมาย
แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง	0.107*	0.031	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
แรงจูงใจด้านสังคม	0.051	0.305	ไม่มีความสัมพันธ์
แรงจูงใจด้านอาชีพ	0.104*	0.037	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
แรงจูงใจด้านสถาบัน	- 0.028	0.578	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	0.075	0.241	ไม่มีความสัมพันธ์

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Pearson Product Moment Correlation Coefficient ในการทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่าทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มีค่า Sig. เท่ากับ 0.241 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสามารถจำแนกวิเคราะห์เป็นรายด้านได้ดังนี้

ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเอง มีค่า Sig. เท่ากับ 0.031 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.107 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำและมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมากขึ้น ก็จะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเองมากขึ้นด้วย

ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านอาชีพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.037 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจ

มหาดบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.104 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำและมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมากขึ้น ก็จะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านอาชีพมากขึ้นด้วย

ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสังคม และด้านสถาบัน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.305 และ 0.578 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสังคม และด้านสถาบัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 7 นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน

H_0 : นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One - Way ANOVA) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) จึงสามารถสรุปได้ว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จึงนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้การทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนี้

ตาราง 24 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตแบบรายด้าน จำแนกตามแหล่งข้อมูลที่ได้รับ ดังนี้

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-ratio	Sig. (2-tailed)
ด้านการพัฒนาตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	5	1.507	0.301	1.121	0.349
	ภายในกลุ่ม	396	106.483	0.269		
	รวม	401	107.990			
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	5	3.356	0.671	2.269*	0.047
	ภายในกลุ่ม	396	117.164	0.296		
	รวม	401	120.520			
ด้านอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	5	1.722	0.344	1.104	0.357
	ภายในกลุ่ม	396	123.453	0.312		
	รวม	401	125.175			
ด้านสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	5	4.484	0.897	2.620*	0.024
	ภายในกลุ่ม	396	135.564	0.342		
	รวม	401	140.050			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	1.062	0.212	2.385*	0.038
	ภายในกลุ่ม	396	35.252	0.089		
	รวม	401	36.314			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 24 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามแหล่งข้อมูลที่ได้รับ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One - Way ANOVA) ในการทดสอบ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.038 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตรายด้าน ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามแหล่งข้อมูลที่ได้รับ พบว่า แรงจูงใจ

ในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสังคม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.047 ด้านสถาบัน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.024 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสังคม และด้านสถาบันที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เพื่อให้ทราบว่า นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least - Significant Difference) ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 25 แสดงผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโดยรวมเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามแหล่งข้อมูลที่ได้รับดังนี้

แหล่งข้อมูลที่ได้รับ	$\bar{X}$	สื่อมวลชน	รุ่นพี่	ครอบครัว	อาจารย์	เพื่อน	ญาติพี่น้อง
สื่อมวลชน	3.91	-	0.016 (.797)	0.059 (.320)	0.064 (.349)	0.112** (.001)	0.113 (.097)
รุ่นพี่	3.89		-	0.043 (.591)	0.047 (.584)	0.096 (.132)	0.097 (.264)
ครอบครัว	3.85			-	0.004 (.958)	0.053 (.378)	0.054 (.522)
อาจารย์	3.84				-	0.048 (.479)	0.049 (.584)
เพื่อน	3.79					-	0.001 (.989)
ญาติพี่น้อง	3.78						-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 25 นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากสื่อมวลชน กับ นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากเพื่อน จากผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากสื่อมวลชน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมากกว่านักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.112

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อวิเคราะห์แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเป็นรายด้านได้ผลดังนี้

ตาราง 26 แสดงผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสังคม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามแหล่งข้อมูลที่ได้รับดังนี้

แหล่งข้อมูลที่ได้รับ	$\bar{X}$	ผู้ปกครอง	สื่อมวลชน	เพื่อน	รุ่นพี่	ญาติพี่น้อง	อาจารย์
ผู้ปกครอง	3.85	-	0.014 (.898)	0.095 (.384)	0.148 (.310)	0.293 (.056)	0.327* (.033)
สื่อมวลชน	3.84		-	0.081 (.197)	0.134 (.246)	0.279* (.025)	0.313* (.012)
เพื่อน	3.76			-	0.053 (.646)	0.198 (.111)	0.232 (.062)
รุ่นพี่	3.70				-	0.145 (.358)	0.179 (.256)
ญาติพี่น้อง	3.56					-	0.034 (.835)
อาจารย์	3.52						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 26 นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากผู้ปกครอง กับ นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากอาจารย์ จากผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.033 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากผู้ปกครอง มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทางด้านสังคมมากกว่านักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.327

นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากสื่อมวลชน กับ นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากญาติพี่น้อง จากผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.025 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากสื่อมวลชน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทางด้านสังคมมากกว่านักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากญาติพี่น้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.279

นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากสื่อมวลชน กับ นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากอาจารย์ จากผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากสื่อมวลชน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทางด้านสังคมมากกว่านักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.313

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสถาบัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามแหล่งข้อมูลที่ได้รับดังนี้

แหล่งข้อมูลที่ได้รับ	$\bar{X}$	สื่อมวลชน	ญาติพี่น้อง	ผู้ปกครอง	รุ่นพี่	อาจารย์	เพื่อน
สื่อมวลชน	3.51	-	0.041 (.758)	0.055 (.636)	0.075 (.546)	0.208 (.120)	0.232** (.001)
ญาติพี่น้อง	3.47		-	0.014 (.931)	0.034 (.842)	0.167 (.345)	0.190 (.155)
ผู้ปกครอง	3.46			-	0.020 (.900)	0.153 (.354)	0.176 (.133)
รุ่นพี่	3.44				-	0.133 (.434)	0.157 (.209)
อาจารย์	3.30					-	0.024 (.859)
เพื่อน	3.28						-

* *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 27 นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากสื่อมวลชน กับ นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากเพื่อน จากผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากสื่อมวลชน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทางด้านสถาบันมากกว่านักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับจากเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.232

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานข้อที่ 8 ความต้องการของตลาดแรงงานมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมหาบัณฑิต

H_0 : ความต้องการของตลาดแรงงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

H_1 : ความต้องการของตลาดแรงงาน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกันโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 28 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการของตลาดแรงงานกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตแบบรายด้าน ของนักศึกษาศาสน์อุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	ความต้องการของตลาดแรงงาน		
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	การแปลความหมาย
แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง	-0.016	0.755	ไม่มีความสัมพันธ์
แรงจูงใจด้านสังคม	0.019	0.700	ไม่มีความสัมพันธ์
แรงจูงใจด้านอาชีพ	0.155*	0.027	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
แรงจูงใจด้านสถาบัน	0.079	0.113	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	0.015	0.560	ไม่มีความสัมพันธ์

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างความต้องการของตลาดแรงงาน กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาศาสน์อุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Pearson Product Moment Correlation Coefficient ในการทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ความต้องการของตลาดแรงงานกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มีค่า Sig. เท่ากับ 0.560 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความต้องการของตลาดแรงงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสามารถจำแนกวิเคราะห์เป็นรายด้านได้ดังนี้

ความต้องการของตลาดแรงงานกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านอาชีพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.027 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความต้องการของตลาดแรงงานมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.155 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อนักศึกษามีความคำนึงถึงความต้องการของ

ตลาดแรงงานมากขึ้น ก็จะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านอาชีพมากขึ้นด้วย

ความต้องการของตลาดแรงงานกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม และด้านสถาบัน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.755, 0.700 และ 0.113 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความต้องการของตลาดแรงงานไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม และด้านสถาบัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 9 ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

H_0 : ความคาดหวังของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

H_1 : ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์จะใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกันโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 29 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังของผู้ปกครองกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตแบบรายด้านของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้

แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	ความคาดหวังของผู้ปกครอง		
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)	การแปลความหมาย
แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง	0.257**	0.000	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
แรงจูงใจด้านสังคม	0.215**	0.000	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
แรงจูงใจด้านอาชีพ	0.076	0.126	ไม่มีความสัมพันธ์
แรงจูงใจด้านสถาบัน	0.019	0.708	ไม่มีความสัมพันธ์
รวม	0.253**	0.000	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างความคาดหวังของผู้ปกครองกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาศาสนาอันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติ Pearson Product Moment Correlation Coefficient ในการทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.253 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำและมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อนักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวผู้ตอบแบบสอบถามมากขึ้น ก็จะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมากขึ้นด้วย โดยสามารถจำแนกวิเคราะห์เป็นรายด้านได้ดังนี้

ความคาดหวังของผู้ปกครองกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านการพัฒนาตนเอง มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.215 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำและมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อนักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวผู้ตอบแบบสอบถามมากขึ้น ก็จะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสังคมมากขึ้นด้วย

ความคาดหวังของผู้ปกครองกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านสังคม มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.257 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำและมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อนักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวผู้ตอบแบบสอบถามมากขึ้น จะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเองมากขึ้นด้วย

ความคาดหวังของผู้ปกครองกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านอาชีพ และด้านสถาบัน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.126 และ 0.708 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความต้องการของตลาดแรงงานไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านอาชีพ และด้านสถาบัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 30 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรที่ต้องการศึกษา	แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต			
	ด้านการพัฒนา	ด้านสังคม	ด้านอาชีพ	ด้านสถาบัน
	ตนเอง			
<u>ปัจจัยส่วนบุคคล</u>				
1. ประชากรศาสตร์				
1.1 เพศ	×	×	×	×
1.2 อายุ	×	×	×	×
1.3 อาชีพ	×	×	×	×
1.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	×	×	×	×
2. บุคลิกภาพ	✓	×	×	×
3. ทศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	✓	×	✓	×
<u>ปัจจัยสิ่งแวดล้อม</u>				
1. แหล่งข้อมูลที่ได้รับ	×	✓	×	✓
2. ความต้องการของตลาดแรงงาน	×	×	✓	×
3. ความคาดหวังของผู้ปกครอง	✓	✓	×	×

หมายเหตุ เครื่องหมาย ✓ หมายถึง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
 เครื่องหมาย × หมายถึง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาเพื่อทราบถึงความต้องการและปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและสามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ทั้งนี้สาระสำคัญดังกล่าวยังถือเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจสำหรับผู้ประกอบธุรกิจให้บริการในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคลด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ปัจจัยสิ่งแวดล้อม ได้แก่ แหล่งข้อมูลที่ได้รับ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพ ทักษะต่อการเรียนในคณะบริหารธุรกิจ ความต้องการของตลาดแรงงาน และความคาดหวังของผู้ปกครองกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์สำหรับสถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เกี่ยวข้อง สำหรับใช้ในการประชาสัมพันธ์ชักจูงให้นักศึกษาเข้ารับการศึกษ และใช้ประกอบการพิจารณาในการรับนิสิตเข้าศึกษาต่อ
2. เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข การจัดการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด
3. ทราบเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาต่อของบุคลากรในหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในหน่วยงานนั้นได้

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน
5. คะแนนบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
6. ทักษะคิดต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
7. นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน
8. ความต้องการของตลาดแรงงานมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
9. ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากประชากรมีจำนวนมาก ไม่ทราบขนาดของประชากร จึงได้ทำการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยอาศัยสูตรในการคำนวณแบบไม่ทราบจำนวนประชากร (กัลยา วาณิชยบัญชา. 2545 : 26) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน และเพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นในการตอบแบบสอบถาม ในที่นี้ผู้วิจัยจึงได้ทำการขอเพิ่มกลุ่มตัวอย่างสำรองไว้ 17 คน รวมเป็นขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 402 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งเนื้อหาของแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่

1.1 แบบสอบถามลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed - ended questions) จำนวน 3 ข้อ เป็นแบบปลายเปิด (Open - ended questions) จำนวน 1 ข้อ

1.2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคอร์ท เป็นการวัดระดับความสำคัญซึ่งมี 5 ระดับ (Likert scale type) ผู้วิจัยใช้แบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ซึ่งเป็นแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) เป็นแบบสอบถามรายงานตนเอง มีจำนวนทั้งหมด 20 ข้อ

1.3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคอร์ท เป็นการวัดระดับความสำคัญซึ่งมี 5 ระดับ (Likert scale type) มีจำนวนทั้งหมด 11 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

2.1 แหล่งข้อมูลที่ได้รับ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Closed - ended questions) จำนวน 1 ข้อ

2.2 ความต้องการของตลาดแรงงาน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคอร์ท เป็นการวัดระดับความสำคัญซึ่งมี 3 ระดับ (Likert scale type) จำนวน 1 ข้อ

2.3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคอร์ท เป็นการวัดระดับความสำคัญซึ่งมี 5 ระดับ (Likert scale type) มีจำนวนทั้งหมด 10 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคอร์ท เป็นการวัดระดับความสำคัญซึ่งมี 5 ระดับ (Likert scale type) มีจำนวนทั้งหมด 15 ข้อ แบ่งเป็น ด้านการพัฒนาตนเอง 4 ข้อ ด้านสังคม 4 ข้อ ด้านอาชีพ 4 ข้อ และด้านสถาบัน 3 ข้อ

แบบสอบถามฉบับนี้ได้ทำการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบัค (Cronbach) ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม มีดังนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.758

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ แบ่งออกเป็น

ด้านความคิด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.723

ด้านความรู้สึก มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.756

ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.769

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.789

4. แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ แบ่งออกเป็น

ด้านการพัฒนาตนเอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.875

ด้านสังคม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.862

ด้านอาชีพ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.735

ด้านสถาบัน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.811

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Research) และการวิจัยเชิงอนุมาน (Inferential Research) โดยมุ่งศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร โดยมีแหล่งข้อมูล ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน ดังนี้

1.1 หนังสือทางวิชาการ งานวิจัย และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.2 หนังสือพิมพ์ และวารสารต่าง ๆ

1.3 ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บตัวอย่างด้วยตนเอง พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 402 ตัวอย่าง จาก 6 สถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ทำหนังสือถึงคณะบดีของแต่ละมหาวิทยาลัยเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บแบบสอบถาม จากบัณฑิตวิทยาลัย

2.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง และให้ผู้อื่นช่วยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ตอบแบบสอบถาม

2.3 รวบรวมแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาลงรหัสและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science)

ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลจะเก็บรวบรวมข้อมูลจะเก็บในระหว่างเดือนมกราคม 2549 โดยขอความร่วมมือจากนักศึกษาศาสนาบัณฑิตศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานครจำนวน 402 คน ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

1. ทดสอบแบบสอบถามที่ได้ทำการออกแบบไว้ (Try Out) แล้วดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องของแบบสอบถาม พร้อมตรวจสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัค (Alpha Cronbach Coefficient)
2. นำแบบสอบถามที่แก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้ว ออกเก็บข้อมูลจริง
3. นำแบบสอบถามที่เก็บข้อมูลแล้ว มาตรวจสอบความสมบูรณ์
4. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว มาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัสสำหรับประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์
5. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลโดยโปรแกรม SPSS for Window ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Research)
 - 1.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน, แหล่งข้อมูลที่ได้รับ โดยใช้คำร้อยละ เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา
 - 1.2 ข้อมูลบุคลิกภาพ ทศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ความต้องการของตลาดแรงงาน และความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา
 - 1.3 ข้อมูลแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม ด้านอาชีพ และด้านสถาบัน โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา
2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Research)

สมมติฐานข้อที่ 1 การเปรียบเทียบเพศกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ใช้สถิติ t – test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม คือ เพศชาย และ เพศหญิง

สมมติฐานข้อที่ 2 การเปรียบเทียบอายุกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 การเปรียบเทียบอาชีพกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 การเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 5 การหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนบุคลิกภาพกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของ เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกันหรือหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด คือ คะแนนบุคลิกภาพ กับ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สมมติฐานข้อที่ 6 การหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของ เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกันหรือหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด คือ ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต กับ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สมมติฐานข้อที่ 7 การเปรียบเทียบแหล่งข้อมูลที่ได้รับกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 8 การหาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการของตลาดแรงงานกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของ เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกันหรือหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด คือ ความต้องการของตลาดแรงงาน กับ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สมมติฐานข้อที่ 9 การหาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังของผู้ปกครอง กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของ เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกันหรือหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด คือ ความคาดหวังของผู้ปกครอง กับ แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม

1.1 ด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเพศ ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 402 คน พบว่า มีรายละเอียดดังนี้ นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เป็นเพศหญิง จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 73.4 และเพศชาย จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 ด้านอายุของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 21 – 25 ปี จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาคือ อายุ

ระหว่าง 26 – 30 ปี จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 และอายุตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 ตามลำดับ ด้านอาชีพของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา/นิสิต จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมา คือ ผู้ที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 อาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 และอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 ตามลำดับ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาคือ ผู้ที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 ผู้ที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 และผู้ที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

1.2 คะแนนบุคลิกภาพ ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 402 คน พบว่า นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม มีคะแนนบุคลิกภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 68.66 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.318 แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแบบเอ คือ ลักษณะของบุคคลที่มีความทะเยอทะยาน ชอบแข่งขัน อดทนต่ำ ทำงานด้วยความรวดเร็ว มีความพยายามเพื่อประสบความสำเร็จในการทำงาน ชอบความท้าทาย ไม่ชอบการรอคอย รักความก้าวหน้า

1.3 ทักษะคิดต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีทักษะคิดต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.82 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.320 ทั้งนี้เมื่อวิเคราะห์ทักษะคิดต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แต่ละด้าน สามารถสรุปได้ว่า

1.3.1 ทักษะคิดต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านความคิด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทักษะคิดด้านความคิดที่ดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.358

เมื่อวิเคราะห์ทักษะคิดต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านความคิด เป็นรายข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า สาขาวิชาของตนให้ความรู้ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นและสาขาวิชาของตนสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน มีทักษะคิดที่ดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และ 3.83 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.779 และ 0.635 ตามลำดับ ส่วนการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่มีคุณค่าต่อชีวิตของตน และตนไม่ต้องการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เพราะเป็นสาขาวิชาที่ไม่มีความสำคัญ มีทักษะคิดที่ด้อยที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และ 4.51 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.493 และ 0.529 ตามลำดับ

1.3.2 ทักษะคิดต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านความรู้สึก พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีทักษะคิดด้านความรู้สึกที่ดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.547

เมื่อวิเคราะห์ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านความรู้สึก เป็นรายข้อ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า สนใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับวิชาที่เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตอยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.698 รองลงมาคือ รู้สึกสนุกในการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต และหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เป็นหลักสูตรที่น่าเรียนมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และ 3.84 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.657 และ 0.711ตามลำดับ

1.3.3 ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่ดีปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.518

เมื่อวิเคราะห์ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม เป็นรายข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า ตนมักหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาที่เรียน ไปถึงห้องเรียนก่อนเวลา และอาสาเป็นผู้ออกไปนำเสนอหน้าห้อง มีทัศนคติที่ดีปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13, 3.06 และ 3.00 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.903, 0.774 และ 0.971 ตามลำดับ ส่วนไม่มีความกระตือรือร้นในขณะที่เรียน มีทัศนคติที่ต่ำน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.711

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสิ่งแวดล้อมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม

2.1 แหล่งข้อมูลที่ได้รับ ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 402 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลสำหรับใช้ในการตัดสินใจจากทางสื่อมวลชนมากที่สุด จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาคือจากเพื่อน จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 จากผู้ปกครอง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 จากรุ่นพี่ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 จากอาจารย์และญาติพี่น้อง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

2.2 ความต้องการของตลาดแรงงาน ระดับลักษณะของข้อมูลด้านการคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงาน ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.625 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานอยู่ในระดับมาก

2.3 ความคาดหวังของผู้ปกครองระดับลักษณะของข้อมูลด้านความคาดหวังของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.72 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.413 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการรับรู้เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวผู้ตอบแบบสอบถาม อยู่ในระดับมาก

ทั้งนี้เมื่อวิเคราะห์ความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นรายข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า ผู้ปกครองต้องการให้ตนมีอนาคตที่ดีและประสบความสำเร็จในชีวิตอยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.622 รองลงมาคือ ผู้ปกครองต้องการให้ตนตั้งใจเรียนเพื่อความสำเร็จในวันข้างหน้า ผู้ปกครองต้องการให้ตนสำเร็จการศึกษาและเป็นที่ยอมรับของสังคม ผู้ปกครองต้องการให้ตนมีงานทำที่ดีและมีรายได้สูงเมื่อสำเร็จการศึกษา ผู้ปกครองต้องการให้ตนมีความขยันและอดทนในด้านการเรียนผู้ปกครองต้องการให้ตนมีผลการเรียนที่ดี ผู้ปกครองต้องการให้ตน

ศึกษาต่อถึงระดับปริญญาโท ผู้ปกครองต้องการให้ตนเฝ้าหาความรู้อยู่เสมอเพื่อจะได้ก้าวทันเทคโนโลยีใหม่ ๆ ผู้ปกครองสนใจซักถามเกี่ยวกับการเรียนของตนเสมอ และผู้ปกครองต้องการให้ตนสนใจการเรียนมากกว่าเรื่องอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18, 4.03, 4.03, 3.56, 3.46, 3.46, 3.29, และ 3.07 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.545, 0.720, 0.920, 0.881, 0.947, 0.958, และ 1.079 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามที่ใช้วัดแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาศาสนาอันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาระดับลักษณะของข้อมูลด้านแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการพัฒนาตนเอง สังคม อาชีพ และสถาบันมีองค์ประกอบต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.00, 3.77, 4.24 และ 3.40 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.519, 0.548, 0.559 และ 0.591 ตามลำดับ

ทั้งนี้เมื่อวิเคราะห์แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แต่ละด้าน สามารถสรุปได้ว่า

1. แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเอง พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการพัฒนาตนเองมีองค์ประกอบโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.519

เมื่อวิเคราะห์แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเองเป็นรายข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาอยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.625 รองลงมาคือ ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ต้องการพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุด และต้องการมีความรู้ทัดเทียมเพื่อน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09, 3.97 และ 3.69 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.670, 0.771, และ 0.764 ตามลำดับ

2. แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสังคม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการสังคมมีองค์ประกอบโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.548

เมื่อวิเคราะห์แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสังคมเป็นรายข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นอยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.789รองลงมาคือ ต้องการมีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทำให้ได้รับเกียรติจากคนรอบข้าง และต้องการมีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 , 3.80 และ 3.41ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.764 , 0.720 และ 0.832 ตามลำดับ

3. แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านอาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการอาชีพมีองค์ประกอบโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.559

เมื่อวิเคราะห์แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านอาชีพเป็นรายข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า ต้องการพัฒนาดตนเองให้ก้าวหน้าในอาชีพอยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.743 รองลงมาคือ ต้องการมีอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้า คิดว่าเป็นอาชีพที่ทำรายได้ดี และนำไปประกอบอาชีพอิสระได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33, 4.24 และ 3.96 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.690, 0.743 และ 1.035 ตามลำดับ

4. แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสถาบัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า สถาบันมีองค์ประกอบโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.591

เมื่อวิเคราะห์แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสถาบันเป็นรายข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า นิยมชมชอบชื่อเสียงของสถาบัน อยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.685 รองลงมาคือ คณาจารย์เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในวงการศึกษา และความสะดวกในการเดินทางมาเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 และ 3.03 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.689 และ 0.991 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หมายความว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อวิเคราะห์พิจารณาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แยกเป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ

ด้านการพัฒนาดตนเอง พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านการพัฒนาดตนเองที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หมายความว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสังคม พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านสังคมที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หมายความว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านอาชีพ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านอาชีพที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หมายความว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสถาบัน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านสถาบันที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หมายความว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสถาบัน พบว่า คณะนักบวชไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสถาบัน หมายความว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 6 ทศนคติดต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า ทักษะต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต หมายความว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อวิเคราะห์พิจารณาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แยกเป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ

ด้านการพัฒนาตนเอง พบว่า ทักษะคิดต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสังคม พบว่า ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสังคม หมายความว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านอาชีพ พบว่า ทักษะคิดต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสถาบัน พบว่า ทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสถาบัน หมายความว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 7 นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่แตกต่างกัน ได้แก่ จากสื่อมวลชน กับ เพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อวิเคราะห์พิจารณาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แยกเป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ

ด้านการพัฒนาตนเอง พบว่า นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านการพัฒนาตนเองที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หมายความว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสังคม พบว่า นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านสังคมที่แตกต่างกัน ได้แก่ จากผู้ปกครอง กับ อาจารย์ , จากสื่อมวลชน กับ ญาติพี่น้อง และจากสื่อมวลชน กับ อาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านอาชีพ พบว่า นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านอาชีพที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หมายความว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสถาบัน พบว่า นักศึกษาที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านสถาบันที่แตกต่างกัน ได้แก่ จากสื่อมวลชน กับ เพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 8 ความต้องการของตลาดแรงงานมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า ความต้องการของตลาดแรงงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต หมายความว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อวิเคราะห์พิจารณาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แยกเป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ

ด้านการพัฒนาตนเอง พบว่า ความต้องการของตลาดแรงงานไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเอง หมายความว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสังคม พบว่า ความต้องการของตลาดแรงงานไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสังคม หมายความว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านอาชีพ พบว่า ความต้องการของตลาดแรงงานมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสถาบัน พบว่า ความต้องการของตลาดแรงงานไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสถาบัน หมายความว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 9 ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อวิเคราะห์พิจารณาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แยกเป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ

ด้านการพัฒนาตนเอง พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสังคม พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 หมายความว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านอาชีพ พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านอาชีพ หมายความว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านสถาบัน พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านสถาบัน หมายความว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอภิปรายผล

ผลการศึกษาวิจัย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร สามารถนำมาอภิปรายผลเพิ่มเติม ได้ดังนี้

1. เพศ เมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทั้ง 4 ด้าน ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อเป็นรายด้าน ก็ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจากในยุคนี้อย่างน้อยเพศชายและเพศหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันในการทำงาน โอกาสความก้าวหน้าในอาชีพ จึงทำให้เพศชายและเพศหญิงต่างมีความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไม่มากนักไปกว่ากัน ส่งผลให้มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพร ณ สงขลา (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พบว่า นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่มีความแตกต่างทางด้านเพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้ปัจจุบัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาไม่แตกต่างกัน

2. อายุ เมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทั้ง 4 ด้าน ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อเป็นรายด้าน ก็ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจาก การเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทนั้น สามารถเข้าศึกษาได้ทุกคนไม่จำกัดอายุ โดยคุณสมบัติในการเข้าศึกษาต่อต้องจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยในช่วงอายุคนหนุ่มสาว หรือช่วงผู้ใหญ่วัยต้น ต่างเข้าเรียนเพราะต้องการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านอาชีพและความรู้ เพื่อจะได้หางานได้ง่ายขึ้นและประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพร ณ สงขลา (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พบว่า นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่มีความแตกต่างทางด้านเพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้ปัจจุบัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาไม่แตกต่างกัน

3. อาชีพ เมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทั้ง 4 ด้าน ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อเป็นรายด้าน ก็ไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ไว้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจาก ในปัจจุบันทุกองค์กรต่างก็มีความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ทางด้านการบริหารธุรกิจ ดังนั้น ไม่ว่าผู้ประกอบการอาชีพใดต่างก็มีความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อปริญญาโท ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รังรอง สีทองดี (2535 : 253) ได้ ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน ในด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส และ อาชีพ

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิตทั้ง 4 ด้าน ไม่พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อเป็นรายด้าน ไม่พบความแตกต่างซึ่งไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจาก การเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทนั้น ทุกคนต่างก็มี จุดมุ่งหมายเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงานของตน และเพื่อพัฒนาในอาชีพที่ตนประกอบอยู่ ดังนั้น ผู้ ที่มีรายได้ในกลุ่มต่างกัน ไม่ว่าจะมียาได้สูงหรือรายได้ต่ำต่างก็มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพร ณ สงขลา (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ พบว่า นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่มีความแตกต่างทางด้านเพศ อายุ สถาบันที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประสบการณ์ในการทำงาน และรายได้ปัจจุบัน มีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาไม่แตกต่างกัน

5. บุคลิกภาพ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษา ต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำและมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และผลจากการ ทดสอบแรงจูงใจเป็นรายด้าน พบว่า คะแนนบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำและมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อนักศึกษาที่มี คะแนนบุคลิกภาพเป็นแบบเอมีแนวโน้มมากขึ้นจะ ก็จะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อปริญญาโทหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเองมากขึ้นด้วย เนื่องจากเขามีความกระตือรือร้นในการเรียน ชอบค้นหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ รักความก้าวหน้า พยายามแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ทำงานด้วยความรวดเร็ว มีความพยายามเพื่อประสบความสำเร็จในการทำงาน ชอบความท้าทาย ไม่ชอบการรอ คอย เขาจึงมีความต้องการที่จะศึกษาต่อเพื่อนำไปพัฒนาตนเอง เพื่อที่จะสามารถประกอบอาชีพได้ก็ ได้ตามที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สตูป และโบแลนด์ (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533 : 19-20 ; อ้างอิงจาก Strube and Boland. 1986) ได้ศึกษาการรับรู้สาเหตุของการกระทำและความเพียรในการ ทำงานของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว และสอดคล้องกับ รุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543 : 112) ที่ ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาจิตวิทยาการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในบัณฑิตวิทยาลัย ของสถาบันการศึกษาของรัฐ ผลการศึกษาพบว่าบุคลิกภาพแบบ เอ มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาจิตวิทยาการศึกษา

6. ทศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ผลการวิจัยพบว่า ทศนคติต่อการ เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตร

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อเป็นรายด้าน พบว่า ทศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านการพัฒนาตนเองและด้านอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำและมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า นักศึกษาที่มีทศนคติที่ดีต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตมากขึ้น ก็จะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านการพัฒนาตนเองและด้านอาชีพมากขึ้นด้วย ทั้งนี้เพราะ นักศึกษารู้สึกชอบ สนใจและศรัทธาวิชาชีพบริหารธุรกิจ โดยคิดว่าเป็นอาชีพที่มีประโยชน์และจำเป็นต่อสังคม ซึ่งความคิดดังกล่าวเป็นทศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ เป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีทศนคติที่ดีก็จะมีแนวโน้มเข้าหา หรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ตรงกันข้ามถ้ามีทศนคติที่ไม่ดีก็จะมีแนวโน้มที่ไม่เข้าหา โดยถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ (กมล หล้าสูงษ์, 2528 : 231)

7. แหล่งข้อมูลที่ได้รับ เมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทั้ง 4 ด้าน พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อเป็นรายด้าน พบความแตกต่างในด้านสังคมและด้านสถาบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจาก แหล่งข้อมูลที่ได้รับต่างกัน จะทำให้บุคคลได้รับความต้องการข้อมูลความรู้ รายละเอียดต่างกัน ข้อดี ข้อเสียต่างกัน อันจะส่งผลต่อการตัดสินใจในการเข้าศึกษาต่อได้

8. ความต้องการของตลาดแรงงาน ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการของตลาดแรงงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อเป็นรายด้าน พบว่า ความต้องการของตลาดแรงงาน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำและมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า นักศึกษาที่มีความคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานมาก ก็จะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตด้านอาชีพมาก ทั้งนี้เพราะ การเลือกเรียนในสาขาใดๆ เหตุผลหนึ่งในการเลือกก็คือ เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถหางานทำได้หรือมีงานรองรับอยู่แล้ว

9. ความคาดหวังของผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำและมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และเมื่อพิจารณาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อเป็นรายด้าน พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อด้านการพัฒนาตนเองและด้านสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำและมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน แสดงว่า เมื่อ นักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มมากขึ้น ก็จะมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตแนวโน้มมากขึ้นด้วย ทั้งนี้ เนื่องจาก นักศึกษามีการรับรู้ต่อความคิด ความรู้สึกของบิดามารดาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน ผลการเรียนทางการศึกษาที่ตั้งไว้สำหรับนักศึกษาและต้องการให้นักศึกษาประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ดังนั้นการที่ นักศึกษารับรู้ถึงความคาดหวังของบิดามารดา จะมีผลให้นักศึกษามุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ และอดทน

เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามที่ผู้ปกครองคาดหวัง ซึ่งสอดคล้องกับ ดูเซค (Dusek. 1980 : 87-110) กล่าวว่า ผู้ปกครองที่คาดหวังในตัวนักเรียนเหมาะสมกับระดับความสามารถ จะกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความพยายามในการเรียนมากขึ้นและเกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ผู้มีวิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร มี 5 ตัวแปร ได้แก่ บุคลิกภาพทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แหล่งข้อมูลที่ได้รับ ความต้องการของตลาดแรงงาน และความคาดหวังของผู้ปกครอง ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการรับสมัครนักศึกษาสามารถใช้ตัวแปรทั้ง 5 ตัวนี้ เป็นข้อมูลประกอบไปใช้ในการกำหนดแนวทางและกิจกรรมที่เกี่ยวกับการรับสมัครนักศึกษา ในปีการศึกษาต่อไปได้

2. นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับด้านการพัฒนาตนเองและด้านอาชีพ ดังนั้น ทางสถาบันการศึกษาควรคำนึงถึงความต้องการของนักศึกษา เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เพื่อให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษาและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยมีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาที่สามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่ออาชีพการงานได้ดี และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงกับอาชีพที่ต้องการสอดคล้องกับยุคสมัยปัจจุบัน

3. ตัวแปรแหล่งข้อมูลที่ได้รับ ที่นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับมากที่สุด คือ สื่อมวลชน ได้แก่ วารสาร หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เอกสารประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยและอินเทอร์เน็ต ดังนั้น ทางสถาบันการศึกษาควรให้ความสนใจในด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูล โดยให้รายละเอียดผ่านทางสื่อต่างๆ ให้เพียงพอและทั่วถึงต่อความต้องการของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเพิ่มเติมด้านพฤติกรรมในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษา

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาแต่ละสถาบัน เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยที่ได้

3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในหลักสูตรอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กันตยา เพิ่มผล. (2541). *การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน*. กรุงเทพฯ: ฝ่ายเอกสารและตำรา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล (ฉบับปรับปรุงใหม่)*. กรุงเทพฯ: หจก. ซี เค แอนด์ เอส โฟโต้สตูดิโอ.
- ขนิษฐา วิเศษสาธิต; และ มุกดา ศรียงค์. (2537). *จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ*. กรุงเทพฯ: โครงการตำราคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ขุนทอง อินทร์ไทย. (2519). *การศึกษาในระดับปริญญาโทในนิต้า*. กรุงเทพฯ: องค์กรนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. (2524, ธันวาคม-2525, มกราคม). ความต้องการทางการศึกษา : โอกาสและทางเลือก. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*. 16(2) : 17-23.
- ชัยนาถ นาคบุปผา. (2529, สิงหาคม). พื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับแรงจูงใจ. *ครุปริทัศน์*. 11 : 54-58.
- ชนิดา เพชรทองคำ. (2542). *การวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร.ปริญญาโท*. กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดสาเนา
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. (2520). *การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดสาเนา.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2522). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2537). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณรงค์ เทียนสง. (2526, เมษายน-พฤษภาคม). เหตุผลที่ผู้ใหญ่วไปเรียนการศึกษาผู้ใหญ่. *วารสารการศึกษา* นอกโรงเรียน. 113 : 24-25.
- ถวิล เกื้อกุลวงศ์. (2528). *การจูงใจเพื่อผลงาน*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2526, ตุลาคม-ธันวาคม). เรียนเพื่ออะไร. *วิทยาจารย์*. 81(4) : 32-36.
- ทองหล่อ นาคหอม. (2535). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตวิชาเอกบริหารการศึกษา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. อุดสาเนา.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2535). *หลักการจัดการ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- นิตยา ประเสริฐประศาสน์. (2546). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี*. สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปฐม นิคมานนท์. (2528). *การศึกษานอกโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: ทิพย์อักษร.
- ยนต์ ชุ่มยิ้ม. (2525). *องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจให้เลือกเรียนครูของนักศึกษาในกลุ่ม วิทยาลัยครูภาคตะวันตก*. กรุงเทพฯ: กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ. อุดสาเนา.

- รังรอง สิททองดี. (2535). แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ ของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลัดดา กิติวิภาดา. (2531, ธันวาคม-2532, มกราคม). ความต้องการทางการศึกษา : โอกาสทางการเลือก. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 23(2) : 17-23.
- ลัดดา หิรัญยวา. (2545). แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2528). หลักการสร้างและการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สมพงศ์ จิตจรสอำพัน. (2540). องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สุทิน นพเกต. (2534, พฤษภาคม). เด็กแห่งเรียนนิสิตปริญญาโทไม่ไช่แพ้ชั้น แต่เป็นการหาความก้าวหน้าใส่ตัว. วัฏจักร. 10(1583) : 18.
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2530). การศึกษาผู้ใหญ่ : พื้นฐานการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุภัททา ปิณฑะแพทย์. (2542). พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนวสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อักรชิต ทีฆะทิพย์สกุล. (2529). การวิเคราะห์มูลเหตุจูงใจของนิสิตบัณฑิตศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- อังสนา สารเฉวตร. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. (2533). ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- อัมพร ณ สงขลา. (2539). เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ. (2539). *สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- Adler, A. (1930). *Individual Psychology, In Psychology of 1930*. Edited by C. Murchison Worcester Mass : Clark University. pp, 395-405.
- Boshier, Roger W. (1971). Motivation Orientation of Adult Education Participant : A factor Analytic Exploration of Houle's Typology. *Adult Education*. 21(1).
- Brown, D.H. (1980). *Principle of Language Learning and Teaching*. New Jersey : Prentice-Hall.
- Burger, Jerry M. (1986). *Personality : Theory and Research*. Belmont, California : Wadsworth Publishing.
- Cowell, M.D.; and Entwistles, N.J. (1971). The Relationships Between Personality Study Attitudes and Academic Achievement in a Technical College. *The British Journal of Counseling Psychology*. 41 : 85-89.
- Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Harper And Row Publisher.
- Darkenwald, Gordon C. and Sharan B. Merriam. (1982). *Adult Education : Foundation of Practice*. New York : Harper & Row Publishers.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill.
- Guilford, John S. And, David E Gray. (1970). *Motivation and Modern Management*. London : Harper & Row Publishers.
- Hergenharn, B.R. (1990). *An Introduction to Theories of Personality*. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall.
- Herzberg, Frederick et al. (1959). *The Motivation to work*. New York : John Wiley & Sons, Inc.
- Kelly, Karen E.; & Houston, Ken B. (1985). Type A Behavior in Employed Women : Relation to Work, Marital, and Leisure Variable. Social Support, Stress. Tension, and Health. *Journal of Personality and Social Psychology*. 48(4) : 1067.
- Kendler, Howard. (1963). *Basic Psychology*. New York : Appleton Century, Crofts Company.
- Lamm, Halmet; & Rolf, W. (1967). Schmidt and Gisela Trommsdorff. "Sex and Social Class as Determinant of Future Orientation (Time Perspective) in Adolescents". *Journal of Personality and Social*. 54(3) : 317-326.
- Lovell, R.B. (1980). *Adult Learning*. New York : John Wiley & Sons, Inc.
- Maslow, A.H. (1954). *Motivation and Personality*. New York : Harper & Row.
- McClelland, David C. (1961). *The Achieving Society*. Princeton, New Jersey : Van Nostrand.
- Morstein, Barry R.; & Smart, Jone C. (1974). Reasons for Participation in Adult Education Courses : A Multivariate Analysis of Group Differences. *Adult Education*. 24(2) : 83-89

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต
ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถาม

**เรื่อง : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร**

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งท่านสามารถแสดงความรู้สึกรหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของท่านไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบต่อการเรียนแต่อย่างใด คำตอบทั้งหมดจะเก็บเป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ ดังนั้น ขอความกรุณาให้ท่านตอบให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถามนี้

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

- 1.1 แบบสอบถามข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์
- 1.2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- 1.3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางสาวรัชชนก แสงส่ง)

นิสิตปริญญาโท บริหารธุรกิจวิชาเอกการจัดการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เลขที่แบบสอบถาม

แบบสอบถามเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

1.1 แบบสอบถามข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของท่าน เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำ
เครื่องหมาย / ลงใน ☐ หรือเติมข้อความในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. เพศ
 - ☐ ชาย
 - ☐ หญิง
2. อายุ.....ปี
3. อาชีพ
 - ☐ นักศึกษา/นิสิต
 - ☐ รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - ☐ พนักงานบริษัทเอกชน
 - ☐ ธุรกิจส่วนตัว
 - ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
 - ☐ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท
 - ☐ 10,001 - 20,000 บาท
 - ☐ 20,001 - 30,000 บาท
 - ☐ ตั้งแต่ 30,001 บาท ขึ้นไป

1.2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดลักษณะที่ตรงกับบุคลิกภาพของท่าน เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ☐ ทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุดเกี่ยวกับตัวท่าน ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับบุคลิกภาพของท่านมากที่สุด
 มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับบุคลิกภาพของท่านมาก
 ปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับบุคลิกภาพของท่านปานกลาง
 น้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับบุคลิกภาพของท่านน้อย
 น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับบุคลิกภาพของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	บุคลิกภาพ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เมื่อท่านมีนัด ท่านชอบไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลา					
2	ท่านจะรู้สึกไม่สบายใจ ถ้างานของท่านดำเนินไปอย่างล่าช้า					
3	ท่านเป็นคน que เริ่มตันทำสิ่งใดแล้วต้องทำให้เสร็จ					
4	ท่านรู้สึกว่าท่านอยากทำกิจธุระให้เสร็จโดยเร็วเท่าที่จะทำได้					
5	ท่านไม่ชอบให้มีใครหรืออะไรมาขัดจังหวะการทำงานของท่าน					
6	เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่เห็นว่าท่านเป็นคนจริงจังกับการเรียน					
7	ท่านชอบทำงานที่ท่านรับผิดชอบให้เสร็จก่อนกำหนดเวลา					
8	ท่านเป็นคน que ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความรวดเร็ว ว่องไว					
9	เมื่อท่านต้องทำสิ่งต่าง ๆ ซ้ำซาก ท่านจะรู้สึกหงุดหงิด					
10	ท่านมีความกระตือรือร้นในการทำงาน					

ข้อที่	ข้อความ	บุคลิกภาพ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11	ท่านรู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะในขณะที่ไม่สามารถทำสิ่งที่ตั้งใจไว้ได้					
12	ท่านคิดว่าเวลาช่วงผ่านไประวดเร็วจนไม่สามารถทำสิ่งที่ตั้งใจไว้ได้					
13	ท่านรู้สึกว่า เป็นการเสียเวลา ถ้าต้องไปรอซื้อของในร้านค้าที่มีลูกค้าแน่น					
14	ท่านรู้สึกว่าต้องทำงานอย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา					
15	ท่านคิดว่าคนรอบข้างทำงานไม่ถูกใจท่าน					
16	ท่านรู้สึกหงุดหงิดที่ต้องเข้าคิวเพื่อรอรับบริการ เช่น ที่ธนาคาร ไปรษณีย์ เป็นต้น					
17	ท่านรู้สึกทนไม่ได้ ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนที่ทำงานอย่างขอไปที					
18	ท่านเป็นคนที่ไม่ยอมเสียเวลาเพื่อฟังคนอื่นพูดเพื่อเจอ					
19	ถ้าท่านต้องทนฟังคนที่พูดไม่รู้จบ ท่านจะรู้สึกทนไม่ได้					
20	เมื่อท่านฟังคนพูดเรื่องไร้สาระแล้วทำให้รู้สึกเบื่อ จึงหาทางเลี้ยวออกมา					

1.3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คำชี้แจง เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ☐ ทางขวามือช่องใดช่องหนึ่ง เพียงช่องเดียว ที่ตรงกับทัศนคติของท่านมากที่สุด ดังนี้

ดีมากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับทัศนคติของท่านมากที่สุด
ดีมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับทัศนคติของท่านมาก
ดีปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับทัศนคติของท่านปานกลาง
ดีน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับทัศนคติของท่านน้อย
ดีน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับทัศนคติของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับทัศนคติ				
		ดีมาก ที่สุด	ดีมาก	ดีปาน กลาง	ดีน้อย	ดีน้อย ที่สุด
1	ด้านความคิด สาขาวิชาของท่านสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน					
2	สาขาวิชาของท่านให้ความรู้ด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น					
3	การเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มีคุณค่าต่อชีวิตของท่าน					
4	ท่านต้องการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เพราะเป็นสาขาวิชาที่มีความสำคัญ					
5	ด้านความรู้สึก ท่านสนใจที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับวิชาที่เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต					
6	ท่านรู้สึกสนุกในการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต					
7	หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เป็นหลักสูตรที่น่าเรียนมาก					
8	ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ท่านมักหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาที่เรียน					
9	ท่านมีความกระตือรือร้นในขณะที่เรียน					
10	ท่านอาสาเป็นผู้ออกไปนำเสนอหน้าห้อง					
11	ท่านไปถึงห้องเรียนก่อนเวลา					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยสิ่งแวดล้อม

คำชี้แจง เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน ☐ ตามความเป็นจริงของท่าน

1. แหล่งข้อมูลที่ได้รับสำหรับใช้ในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (M.B.A.) (เลือกเพียงข้อเดียว)
- ☐ ผู้ปกครอง
 - ☐ เพื่อน
 - ☐ อาจารย์
 - ☐ รุ่นพี่
 - ☐ญาติพี่น้อง
 - ☐ สื่อมวลชน ได้แก่ วารสาร หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เอกสารประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย และอินเทอร์เน็ต

2. ในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (M.B.A.) ท่านคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงาน

- ☐ มาก
- ☐ ปานกลาง
- ☐ น้อย

แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง เมื่ออ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ☐ ทางขวามือช่องใดช่องหนึ่ง
เพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ความคาดหวังของผู้ปกครอง				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีผลการเรียนที่ดี					
2	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าสนใจการเรียนมากกว่าเรื่องอื่น ๆ					
3	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าศึกษาต่อถึงระดับปริญญาโท					
4	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาและเป็นที่ยอมรับของสังคม					
5	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีงานทำที่ดีและมีรายได้สูงเมื่อสำเร็จการศึกษา					
6	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีความขยันและอดทนในด้านการเรียน					
7	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อความสำเร็จในวันข้างหน้า					
8	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าใฝ่หาความรู้อยู่เสมอเพื่อจะได้ก้าวทันเทคโนโลยีใหม่ ๆ					
9	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีอนาคตที่ดีและประสบความสำเร็จในชีวิต					
10	ผู้ปกครองสนใจซักถามเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้าเสมอ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ☐ ทาง

ขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ท่านมีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ท่านมีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ท่านมีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ท่านมีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ท่านมีแรงจูงใจจากเหตุผลข้อนั้นน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ด้านการพัฒนาตนเอง ต้องการเพิ่มพูนความรู้					
2	ต้องการพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ให้มากที่สุด					
3	ต้องการมีความรู้ทัดเทียมเพื่อน					
4	ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษา					
	ด้านสังคม					
5	ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น					
6	ต้องการมีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น					
7	มีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม					
8	ทำให้ได้รับเกียรติจากคนรอบข้าง					
	ด้านอาชีพ					
9	ต้องการพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าในอาชีพ					
10	เป็นอาชีพที่ทำรายได้ดี					
11	ต้องการมีอาชีพที่มั่นคงก้าวหน้า					
12	นำไปประกอบอาชีพอิสระได้					
	ด้านสถาบัน					
13	ความสะดวกในการเดินทางมาเรียน					
14	นิยมชมชอบชื่อเสียงของสถาบัน					
15	คณาจารย์เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ ยอมรับกันโดยทั่วไปในวงการศึกษา					

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศธ 0519.12/8๕๕ ๗

วันที่ /๕ ธันวาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

 เนื่องด้วย นางสาวธัญชนก แสงส่ง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้า
ศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร”
โดยมี อาจารย์ไพบุลย์ อาชารุ่งโรจน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ
รองศาสตราจารย์สุภาพรณ สิริแพทย์พิสุทธ์ และ อาจารย์สัญญากร ชุทรัพย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
แบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร

 จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวธัญชนก แสงส่ง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/1335

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๔ มกราคม 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวรัชชนก แสงส่ง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ไพฑูรย์ อาชารุ่งโรจน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 – 2 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงงูใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมกราคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวรัชชนก แสงส่ง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-796-0765

ที่ ศธ 0519.12/1336

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๔ มกราคม 2549

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวรัชชนก แสงส่ง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาศาสนานอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ไพฑูรย์ อาชารุ่งโรจน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษา โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 – 2 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาศาสนานอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมกราคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวรัชชนก แสงส่ง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-796-0765

ที่ ศธ 0519.12/1337

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๔ มกราคม 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวรัชชนก แสงส่ง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาศาสนาอันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ไพฑูรย์ อาชารุ่งโรจน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1-2 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาศาสนาอันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมกราคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวรัชชนก แสงส่ง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-796-0765

ที่ ศธ 0519.12/1338

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๔ มกราคม 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวรัชชนก แสงส่ง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาศาสนาอันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ไพฑูรย์ อาชารุ่งโรจน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 – 2 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาศาสนาอันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมกราคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวรัชชนก แสงส่ง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-796-0765

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5731

ที่ ศร 0519.12/1339

วันที่ ๒๔ มกราคม 2549

เรื่อง ขออนุญาตออกรายการวิทยุ

เรียน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา

เนื่องด้วย นางสาวธัญชนก แสงส่ง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ไพฑูรย์ อาชารุ่งโรจน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 – 2 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมกราคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตออกรายการ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวธัญชนก แสงส่ง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ 3455

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 / มกราคม 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวรัชชนก แสงส่ง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ไพบุลย์ อาชารุ่งโรจน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 – 2 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมกราคม 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวรัชชนก แสงส่ง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-796-0765

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาพรรณ สิริแพทยพิสุทธ์	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ สิทธิจักร ชูทรัพย์	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวรัชชนก แสงส่ง
วันเดือนปีเกิด	19 มิถุนายน 2521
สถานที่เกิด	อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	61/55 หมู่ 18 ถนนลำลูกกา ตำบลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี 12130
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2537	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนปانهพันธ์วิทยา
พ.ศ. 2540	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสตรีวรนาถบางเขน
พ.ศ. 2545	วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต(สาขาเคมี) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2549	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต(การจัดการ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ